

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love¹

(Lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og udvidelse af tilsyns- og kontrolbeføjelser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen for at imødegå markedsmisbrug m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 308 af 25. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 1 i lov nr. 1563 af 15. december 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 6, nr. 1, ændres »§ 125, stk. 8,« til: »§ 125, stk. 3,«.
2. I § 5, stk. 6, nr. 3, ændres »§ 125, stk. 1 og 4-7,« til: »§ 125, stk. 1 og 2,«.
3. § 9, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Et selskab, der søger om tilladelse efter stk. 1 til at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7, 8 og 9, nævnte aktiviteter, men som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 730.000 euro. Et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som søger tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 4, nævnte aktiviteter, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 125.000 euro. Et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1 til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte aktiviteter og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, skal fra og med tidspunktet for tilladelsen have

---

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, EU-Tidende 2004, nr. L 145, s. 1 (MiFID-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004, nr. L 390, s. 38 (gennemsigtighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1 (Solvens II-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 326, side 113, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338 (CRD IV).

- 1) en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 50.000 euro,
- 2) en erhvervsansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, som dækker hele Den Europæiske Union, mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse med en dækning på mindst 1 mio. euro for hvert erstatningskrav og samlet mindst 1,5 mio. euro i alt om året for alle krav, eller
- 3) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til den nævnt i nr. 1 eller 2.«

4. I § 9 indsættes som *stk. 11* og *12*:

»*Stk. 11.* Fondsmæglerselskaber omfattet af stk. 8, 3. pkt., skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Fondsmæglerselskaber omfattet af stk. 8, 3. pkt., nr. 2 eller 3, skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomhedens ansvarsforsikring opfylder betingelserne i stk. 8, 3. pkt., nr. 2 eller 3. Erklæringen skal være underskrevet af selskabets bestyrelse og direktion.

Stk. 12. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 8, 3. pkt., nr. 2 og 3, nævnte ansvarsforsikring.«

5. I § 75, *stk. 3*, ændres »§ 125, stk. 4,« til: »§ 125, stk. 2,«.

6. I § 77, *stk. 5*, indsættes som *2. pkt.*:

»Hvor der ikke føres en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

7. I § 77 *a*, *stk. 1*, *nr. 6*, ændres »§ 125, stk. 1-6 og 8,« til: »§ 125, stk. 1-3,«.

8. I § 78, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

»Hvor der ikke føres en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

9. I § 80, *stk. 8*, indsættes som *3. pkt.*:

»Hvor der ikke føres en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

10. I § 125, *stk. 1*, *1. pkt.*, ændres »fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion« til: »fondsmæglerselskab I's bestyrelse og direktion«.

11. § 125, *stk. 2* og *3*, ophæves.
Stk. 4-10 bliver herefter stk. 2-8.

12. I § 125, *stk. 4*, der bliver stk. 2, ændres »fondsmæglerselskab« til: »fondsmæglerselskab I«.

13. § 125, *stk. 5-7*, der bliver stk. 3-5, ophæves.
Stk. 8-10 bliver herefter stk. 3-5.

14. I § 125, *stk. 8*, *1. pkt.*, der bliver stk. 3, *1. pkt.*, indsættes efter »kapitalgrundlaget«: »for et fondsmæglerselskab I«.

15. To steder i § 125, stk. 9, der bliver stk. 4, ændres »fondsmæglerselskaber« til: »fondsmæglerselskaber I«.
16. I § 125, stk. 10, der bliver stk. 5, ændres »fondsmæglerselskabet« til: »et fondsmæglerselskab I«.
17. I § 125 a, stk. 7, ændres »§ 125, stk. 8,« til: »§ 125, stk. 3,«, og »§ 125, stk. 4,« ændres til: »§ 125, stk. 2,«.
18. I § 126 e, stk. 6, indsættes efter »koncerner«: »eller grupper«, og efter »§ 175 b, stk. 1« indsættes: »og 2«.
19. I § 143, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 125, stk. 1 og 4,« til: »§ 125, stk. 1 og 2,«.
20. I § 143, stk. 1, nr. 5, udgår »fondsmæglerselskabers og«.
21. I § 173, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »§ 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9,« til: »§ 125, stk. 1-4,«.
22. I § 173, stk. 2, ændres »§ 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9,« til: »§ 125, stk. 1-4,«.
23. § 175 b, stk. 1, affattes således:
»Bestyrelsen for den øverste modervirksomhed i en koncern skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark, og den øverste modervirksomhed er en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, og når mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab, et tilsvarende forsikringsselskab i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab.«
24. I § 175 b indsættes efter stk. 1 som nye stykker:
»Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvor der drives forsikringsvirksomhed gennem en gruppe af tilknyttede virksomheder, der er gruppe 1-forsikringsselskaber, tilsvarende forsikringsselskaber i andre lande inden for Den Europæiske Union eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber, og et gruppe 1-forsikringsselskab indtager en styrende rolle i forhold til gruppens øvrige forsikringsselskaber. I dette tilfælde er det bestyrelsen for det gruppe 1-forsikringsselskab, der indtager en styrende rolle, som skal sikre, at gruppen af forsikringsselskaber er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for gruppen.
Stk. 3. Tilknyttede virksomheder, jf. stk. 2, er:
1) Moder- og dattervirksomheder.
2) En virksomhed, der har en kapitalinteresse i en anden virksomhed.
3) Virksomheder der i henhold til aftale eller vedtægter er underlagt fælles ledelse.
4) Virksomheder hvori ledelsen for flertallets vedkommende består af samme personer.«
Stk. 2-9 bliver herefter stk. 4-11.
25. I § 175 b, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »koncernen, jf. stk. 1« til: »koncernen eller gruppen, jf. stk. 1 og 2«, og »stk. 9« ændres til: »stk. 11«.

26. I § 175 b, stk. 3, der bliver stk. 5, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«, og to steder indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.
27. I § 175 b, stk. 4, der bliver stk. 6, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«, og to steder ændres »stk. 3« til: »stk. 5«.
28. I § 175 b, stk. 5, der bliver stk. 7, ændres », jf. stk. 1« til: »eller det styrende gruppe 1-forsikringsselskab, jf. stk. 1 og 2«, og efter »koncernen« indsættes: »eller gruppen«.
29. I § 175 b, stk. 6, der bliver stk. 8, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.
30. To steder i § 175 b, stk. 7, der bliver stk. 9, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.
31. I § 175 b, stk. 8, der bliver stk. 10, indsættes som 3. pkt.:
»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for det styrende gruppe 1-forsikringsselskab i tilfælde omfattet af stk. 2.«
32. I § 175 b, stk. 9, der bliver stk. 11, ændres »omfattet af stk. 1« til: »og gruppen omfattet af stk. 1 og 2«, »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 5 og 6«, og tre steder indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.
33. I § 175 c, 2. pkt., ændres »Det øverste forsikringsselskab, den« til: »Den«.
34. I § 175 c indsættes som 3. pkt.:
»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvor det styrende forsikringsselskab, jf. § 175 b, stk. 2, ikke er et gruppe 1-forsikringsselskab, og i disse tilfælde påser det øverste af flere gruppe 1-forsikringsselskaber overholdelsen af de relevante bestemmelser.«
35. I § 179, nr. 1, og § 180, nr. 1, ændres »stk. 1, 3 og 4,« til: »stk. 1, 5 og 6,«.
36. I § 194, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:
»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«
37. I § 199, stk. 11, ændres »der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven« til: »der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden«.
38. I § 224, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 125, stk. 2, nr. 1 og 2,«.
39. I § 225, stk. 1, ændres »§ 125, stk. 4 og 5,« til: »§ 125, stk. 2,«.
40. I § 283, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:
»1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for det styrende gruppe 1-forsikringsselskab i grupper omfattet af § 175 b, stk. 2.«

41. I § 308 ændres »en gang årligt« til: »senest den 30. juni hvert år«.

42. § 308, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet kan uanset 1. pkt. foretage yderligere udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 2 og 3.«

43. I § 309 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) udpeget i henhold til § 308, stk. 1 eller 3, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, før den i stk. 1 angivne frist.«

44. I § 341, stk. 3, indsættes som *2. pkt.*:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

45. I § 344, stk. 1, indsættes som *4. pkt.*:

»Finanstilsynet er endvidere ansvarlig for tilsynet efter § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.«

46. § 363 a affattes således:

»§ 363 a. Filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 15 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363-366. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 2. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske forsikringselskaber 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 365-366.

Stk. 3. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364.

Stk. 4. Overstiger filialens balance, filialens udlån i Danmark eller filialens indlån i Danmark en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter dog 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364. Dette gælder også for udenlandske koncerner med flere filialer af kreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor summen af filialernes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark overstiger en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2. Tilsvarende gælder det for kreditinstitutfilialer i udenlandske koncerner med en eller flere filialer og med et eller flere penge- eller realkreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor summen af filialernes og penge- og realkreditinstitutternes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark overstiger en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2.«

47. I § 373, stk. 1, ændres »§ 125, stk. 1-6,« til: »§ 125, stk. 1 og 2,«, og »§ 175 b, stk. 1 og 3« ændres til: »§ 175 b, stk. 1, 2 og 5«.

48. I § 373, stk. 2, ændres »§ 175 b, stk. 8« til: »§ 175 b, stk. 10«.

§ 2

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8, nr. 1-4, i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 2 i lov nr. 1503 af 16. december 2015, § 10 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 10 i lov nr. 631 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, nr. 27, udgår »og«.
2. I § 19, nr. 28, ændres » formue.« til »formue, og«.
3. I § 19 indsættes som nr. 29:
»29) hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes og aflægges på engelsk.«
4. I § 20, stk. 1, nr. 28, udgår »og«.
5. I § 20, stk. 1, nr. 29, ændres » formue.« til »formue, og«.
6. I § 20, stk. 1, indsættes som nr. 30:
»30) hvorvidt SIKAV'ens årsrapport skal udarbejdes og aflægges på engelsk.«
7. I § 21, nr. 23, udgår »og«.
8. I § 21, nr. 24, ændres » formue.« til »formue, og«.
9. I § 21 indsættes som nr. 25:
»25) hvorvidt årsrapport for værdipapirfonden skal udarbejdes og aflægges på engelsk.«
10. I § 31, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, udleveres anden tilsvarende dokumentation.«
11. I § 40, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, udleveres anden tilsvarende dokumentation.«
12. I § 60, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:
»Hvor der ikke føres en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«
13. I § 61, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:
»Hvor der ikke føres en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«
14. I § 93, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:
»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

15. I § 98, stk. 9, ændres »der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven« til: »der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden«.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1530 af 2. december 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 11 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og § 1 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 12 a, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Hvor der ikke føres en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

2. I § 12 b, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Hvor der ikke føres en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

3. I § 12 d, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvor der ikke føres en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

4. I § 14, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

5. I § 27 a, stk. 1, indsættes efter »i henhold til dette kapitel«: »og artikel 17, stk. 1 og 7, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug)«.

6. I § 83, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Finanstilsynet er endvidere ansvarlig for tilsynet efter § 32, stk. 33, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.«

7. I § 87 indsættes som stk. 10 og 11:

»Stk. 10. Finanstilsynet kan udøve de i stk. 5, 6 og 8, nævnte beføjelser over for fysiske og juridiske personer, som har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 83, stk. 1-3, men som ikke er omfattet af stk. 5 og 9.

Stk. 11. Erhvervsstyrelsen kan udøve de i stk. 5, 6 og 8, nævnte beføjelser i forbindelse med kontrol efter § 83, stk. 2.«

§ 4

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 8 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og § 2 i lov nr. 638 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 44 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

§ 5

I lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), jf. lov nr. 468 af 17. juni 2008, som senest ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 32 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted ved udførelsen af tilsyn efter stk. 3, nr. 1, vedrørende virksomheder der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan til brug for dette tilsyn udøve de beføjelser, der er angivet i stk. 4.«

2. I § 44 a, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »kan indbringes af Erhvervsstyrelsen«: »eller Finanstilsynet, jf. § 32, stk. 6,«

3. I § 51, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder afgørelser truffet i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 50 a.«

§ 6

I lov om VækstFonden, jf. lovbekendtgørelse nr. 549 af 1. juli 2002, som senest ændret ved lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, indsættes efter »udviklingselskaber«: », herunder danske og udenlandske udviklingselskaber, der forventes at investere i virksomheder i Danmark.«

§ 7

Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-4 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-5 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Lempelse af kapitalkrav
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.1.3. Lovforslagets indhold
  - 2.2. Udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.2.3. Lovforslagets indhold
  - 2.3. Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens tilsyns- og kontrolbeføjelser for at imødegå markedsmissbrug m.v.
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.3.3. Lovforslagets indhold
  - 2.4. Ændring af fordelingen ift. afgiften til Finanstilsynet fra filialer af udenlandske kreditinstitutter
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.4.3. Lovforslagets indhold
  - 2.5. Konsekvenser som følge af ændringer til revisorloven
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.5.3. Lovforslagets indhold
  - 2.6. Koncernsolvens for forsikringsselskaber
    - 2.6.1. Gældende ret
    - 2.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.6.3. Lovforslagets indhold
  - 2.7. Præcisering af hjemmel i lov om VækstFonden
    - 2.7.1. Gældende ret
    - 2.7.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.7.3. Lovforslagets indhold
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har bl.a. til formål at gennemføre en række ændringer på det finansielle område, der tilsigter at skabe bedre konkurrencevilkår for fondsmæglerselskaber ved at ændre kapitalkravene for selskaberne og bidrage til at sikre den finansielle stabilitet gennem ændring af reglerne for udpegning af systemisk vigtige finansielle institutioner (SIFI) samt fastholde et effektivt tilsyn med bl.a. de finansielle virksomheders regnskabsaflæggelse.

Lovforslaget har til formål at gennemføre en nedsættelse af kravene til startkapital for fondsmæglerselskaber til EU-lovgivningens minimumskrav og derigennem fjerne en række økonomiske byrder for fondsmæglerselskaber. En sænkning af kapitalkravene vil gøre det lettere at etablere nye fondsmæglerselskaber i Danmark og være med til at øge konkurrencen og produktudbuddet i branchen til gavn for kunderne. Endvidere vil det sikre, at fondsmæglerselskaber i Danmark har samme konkurrencevilkår som tilsvarende selskaber med tilladelse i de øvrige EU-lande.

Lovforslaget har også til formål at bidrage til at sikre den finansielle stabilitet ved at sikre en rettidig udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Udgangspunktet om, at SIFler udpeges én gang årligt opretholdes, men med lovforslaget bliver det fremadrettet muligt at udpege SIFler ekstraordinært, hvor det f.eks. pga. en omstrukturering i en SIFI-koncern eller et instituts flytning af hjemsted til Danmark bliver nødvendigt. Herved sikres det, at der kan foretages en rettidig udpegning, så der ikke er perioder, hvor et institut, der opfylder kriterierne for at blive udpeget som SIFI, ikke er udpeget og dermed ikke omfattes af de særlige krav til SIFler. Som led heri foreslås det endvidere, at erhvervs- og vækstministeren i særlige tilfælde kan gøre kapitalbufferkravet for SIFler (SIFI-bufferkrav) gældende for et institut umiddelbart efter dets udpegning til SIFI i de tilfælde, hvor hensynet til en indfasningsperiode ikke gør sig gældende. Bemyndigelsen forventes alene anvendt i de tilfælde, hvor en begivenhed medfører, at et institut i en periode ikke vil blive underlagt et SIFI-bufferkrav, som det tidligere har været underlagt. Det kan f.eks. være tilfældet ved en fusion, eller hvor et institut, der er udpeget som SIFI, flytter hjemsted til et land uden for Danmark. I sådanne tilfælde vil et eventuelt datterinstitut til et udpeget SIFI kunne være underlagt et SIFI-bufferkrav, men blive undtaget herfor i en periode, indtil datterinstituttet selv bliver udpeget som SIFI og skal opfylde et nyt SIFI-bufferkrav. Tilsvarende gør sig gældende, hvis et udenlandsk kreditinstitut, der har været underlagt et ekstra kapitalkrav i sit hjemland, enten fordi det selv har været udpeget som SIFI eller indgået i en koncern med et udpeget SIFI, vælger at flytte hjemsted til Danmark. Endelig gør det sig gældende ved en fusion med bl.a. et allerede udpeget SIFI, hvor der etableres et nyt fortsættende institut, samt hvor et SIFI foretager udskillelse af et datterinstitut uden for koncernen.

Lovforslaget har endvidere til formål at bidrage til et effektivt tilsyn i sager om bl.a. regnskabsaflæggelse, ved at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted, har de nødvendige tilsyns- og kontrolbeføjelser. Derfor foreslås Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens muligheder for at aflægge tilsyns- og kontrolbesøg udvidet i overensstemmelse med EU-regulering på området.

For at sikre et effektivt tilsyn foreslås der endvidere indført regler om, at Finanstilsynet fortsat skal modtage oplysninger om den eksterne revisors revision af årsregnskabet for en række virksomheder under tilsyn. Det foreslås således med lovforslaget, at virksomheder af offentlig interesse skal indsende revisionsprotokollatet til Finanstilsynet, mens øvrige virksomheder, som efter gældende lovgivning ikke er forpligtet til at udarbejde revisionsprotokollater, i stedet skal indsende anden tilsvarende dokumentation. Det foreslås dog, at de virksomheder, som ikke er forpligtet til at føre en revisionsprotokol, men som vælger at gøre det, fortsat skal indsende kopi heraf.

Derudover har lovforslaget til formål at sikre en mere rimelig fordeling af afgifterne til Finanstilsynet ved at forhøje afgiften for filialer af udenlandske kreditinstitutter, hvor der er etableret et tilsynskollegium. De nuværende afgiftssatser for disse filialer dækker ikke Finanstilsynets reelle udgifter i forbindelse med tilsynet, og disse udgifter dækkes derfor i betydeligt omfang af afgifterne fra andre finansielle virksomheder med dansk tilladelse. Forslaget ændrer ikke de samlede afgifter til Finanstilsynet, men alene fordelingen heraf.

Med forslaget foretages endvidere en direktivnær gennemførelse af reglerne om koncernsolvens i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138 af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter Solvens II-direktivet). Reglerne skal sikre, at der også i en gruppe af gruppe 1-forsikringsselskaber eller tilsvarende udenlandske forsikringsselskaber er et kapitalgrundlag, der kan dække solvenskapitalkravet for denne gruppe af selskaber.

For at tydeliggøre, at VækstFonden fremadrettet har en tydelig hjemmel til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der forventes at investere i virksomheder i Danmark, foreslås det at præcisere hjemmelsbestemmelsen i overensstemmelse hermed.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber

2.1.1. Gældende ret

Danske fondsmæglerselskaber er i dag underlagt fire forskellige kapitalkrav. Kapitalkravene indebærer et krav til startkapital, et krav om at kapitalgrundlaget skal udgøre mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger (omkostningskravet) og mindst 8 pct. af selskabets samlede risikoeksponering (8 pct.-kravet) og et krav om, at kapitalgrundlaget skal være af en størrelse, type og fordeling, som selskabet anser for passende til at dække arten og omfanget

af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for (det individuelle solvensbehov). Et fondsmæglerselskab skal overholde samtlige af de kapitalkrav, som det er underlagt, hvilket indebærer, at det af de fire kapitalkrav, som udgør det højeste beløb, er udtryk for den kapital, som selskabet skal holde.

Ovenstående fire kapitalkrav følger dels af krav i lov om finansiel virksomhed, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV), dels af krav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR).

Kravet til startkapital er gennemført i lov om finansiel virksomhed og har igennem en længere årrække været fastsat til 300.000 euro for de fleste fondsmæglerselskaber. Kravet er dog 1 mio. euro for de få fondsmæglerselskaber, der har større risici og f.eks. tilladelse til at handle for egen regning, stille afsætningsgarantier (dvs. garantier for, at en bestemt mængde værdipapirer bliver aftaget) eller drive en multilateral handelsfacilitet (MHF). I EU-reguleringen (CRD IV) er kravene til startkapital imidlertid lavere og udgør henholdsvis 730.000 euro, 125.000 euro eller 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring afhængig af selskabets tilladte investeringsservice og -aktiviteter.

Omkostningskravet er for hovedparten af fondsmæglerselskaberne fastlagt i CRR, der finder direkte anvendelse i dansk ret. For de selskaber, der ikke er omfattet af CRR, er der i lov om finansiel virksomhed fastsat et tilsvarende nationalt krav, hvormed samtlige af de danske fondsmæglerselskaber er underlagt et krav om, at kapitalgrundlaget mindst skal udgøre en fjerdedel af foregående års faste omkostninger.

Kravet i lov om finansiel virksomhed om opgørelse af selskabets individuelle solvensbehov gennemfører et krav i CRD IV. Kravet herom i national ret finder imidlertid anvendelse for samtlige fondsmæglerselskaber, hvilket er en udvidelse af kravet i CRD IV, hvor kun visse fondsmæglerselskaber med større risici er omfattet af kravet.

2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

I forbindelse med gennemførelsen af CRD IV og ændringer som følge af CRR er tidligere overimplementering af direktivkravene til startkapitalen videreført, og dermed er der bibeholdt betydelig højere krav til startkapitalen for de danske fondsmæglerselskaber end det, der følger af CRD IV. Endvidere blev anvendelsesområdet for omkostningskravet og kravet om opgørelse af selskabets individuelle solvensbehov udvidet, således at disse krav finder anvendelse for samtlige fondsmæglerselskaber uanset selskabernes tilladte investeringsservice og -aktiviteter. Baggrunden herfor var et ønske om at sikre, at fondsmæglerselskaber har tilstrækkelige midler til at sikre deres kunder mod tab.

Kravene indebærer imidlertid, at de danske fondsmæglerselskaber er underlagt strengere krav i relation til deres kapitalgrundlag end tilsvarende selskaber i de øvrige EU-lande, der også kan operere på de danske finansielle markeder. En sænkning af kapitalkravene vil gøre det lettere at etablere nye fondsmæglerselskaber i Danmark ligesom en sænkning af kapitalkravene vil fjerne en del af den økonomiske byrde, som danske fondsmæglerselskaber er underlagt. Det vurderes at ville øge konkurrencen og produktudbuddet i branchen. Kapitalkravet er alt andet lige også en beskyttelse for kunderne, men den primære kundebeskyttelse ligger imidlertid i reglerne om, hvorledes kunderne skal behandles (investorbeskyttelsesreglerne). Det vurderes, at der ikke er behov for en højere beskyttelse via kapitalkravene, end den beskyttelse, der er i investorbeskyttelsesreglerne og de kapitalkrav, der er i CRR, og som sammenlignelige lande følger.

For at få en direktivkonform gennemførelse af kapitalkravene og dermed sikre samme vilkår for de danske fondsmæglerselskaber som for tilsvarende selskaber i de øvrige EU-lande, vurderes det endvidere hensigtsmæssigt at ændre de øvrige eksisterende kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, så de svarer til EU-lovgivningens krav.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at nedsætte kapitalkravene til fondsmæglerselskaber, så de svarer til EU-lovgivningens krav. Det foreslås derfor, at kravene til startkapital for fondsmæglerselskaber nedsættes til henholdsvis 730.000 euro, 125.000 euro samt 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring afhængig af selskabets tilladte investeringservice og -aktiviteter. Dermed vil kravene til startkapitalen for fondsmæglere fremover være i overensstemmelse med niveauerne angivet i CRD IV. Fondsmæglerselskaber underlagt kapitalkravet på 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring skal vælge mellem tre mulige krav til startkapital og/eller dækning, herunder mellem en startkapital på 50.000 euro, en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, eller en kombination af startkapital og ansvarsforsikring i en form, som giver en tilsvarende dækning som startkapitalen på 50.000 euro og ansvarsforsikringen. Fondsmæglerselskaber, der har et startkapitalkrav på 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring, skal endvidere én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og, hvis relevant, en erklæring om, at virksomhedens ansvarsforsikring opfylder betingelserne i lov om finansiell virksomhed.

Med lovforslaget foreslås endvidere at ændre kravet om det individuelle solvensbehov, således at kravet om opgørelse af selskabets individuelle solvensbehov fremadrettet i følger kravene i CRD IV og dermed kun finder anvendelse for de fondsmæglerselskaber, der har større risici, dvs. de fondsmæglerselskaber, som er defineret som fondsmæglerselskaber I i lov om finansiell virksomhed. Som følge heraf foreslås det desuden, at Finanstilsynet alene kan pålægge fondsmæglerselskaber I samt grupper af fondsmæglerselskaber I et tillæg til det individuelle solvensbehov samt at foretage nedskrivninger.

Herudover foreslås at ophæve kravet om, at kapitalgrundlaget mindst skal udgøre en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Dermed vil dette krav fremadrettet kun finde anvendelse for de selskaber, der er direkte omfattet af kravet herom i CRR.

2.2. Udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

2.2.1. Gældende ret

Finanstilsynet udpeger senest den 30. juni hvert år systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af CRR, kan udpeges som SIFI. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I udpeges som SIFI, hvis det i to på hinanden følgende år overskrider en eller flere af de i loven fastsatte indikatorer for at være et SIFI. Finanstilsynets årlige identifikation og udpegning finder sted i umiddelbar forlængelse af institutternes aflægelse af årsregnskab, hvor det kan konstateres, om et eller flere af kriterierne for udpegning som SIFI er opfyldt.

Erhvervs- og vækstministeren kan udpege et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I som et SIFI, hvis instituttet væsentligt overskrider en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI, uagtet indikatorerne ikke har været overskredet i to på hinanden følgende år. Bemyndigelsen sigter særligt mod den situation, hvor et institut som følge af opkøb eller lignende kommer væsentligt over en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI. Her skal instituttet kunne udpeges af erhvervs- og vækstministeren inden de to år er gået.

Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, der udpeges som et SIFI, skal bl.a. opfylde et kapitalbufferkrav (SIFI-bufferkrav) fastsat af erhvervs- og vækstministeren, senest ved udgangen af det efterfølgende år for udpegningen som SIFI. Kravet finder tilsvarende anvendelse for penge- og realkreditinstitutter, der indgår i en koncern med det udpegede SIFI.

2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Grundet SIFLers størrelse er der særlige risici forbundet med dem. Det er derfor vigtigt, at der sker en rettidig identifikation og udpegning af SIFLer, samt at de underlægges bl.a. SIFI-bufferkravet svarende til deres systemiske vigtighed (systemiskhed).

De gældende regler om udpegning af SIFLer en gang årligt tager ikke hensyn til det forhold, at der kan opstå behov for at udpege institutter, som opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, på andre tidspunkter end som led i Finanstilsynets årlige udpegning. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor et institut opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, men hvor instituttet ikke er udpeget, fordi instituttet er datterselskab til et allerede udpeget SIFI, da det alene er koncernens øverste institut i Danmark, der udpeges som SIFI. Institutet vil som følge af, at det indgår i en koncern med et udpeget SIFI, være underlagt en række SIFI-krav, herunder SIFI-bufferkravet, selv om instituttet ikke selv er udpeget som SIFI.

Indebærer omstruktureringer inden for koncernen, eksempelvis en fusion eller SIFI'ets flytning af hjemsted til udlandet, at der ikke længere er udpeget et SIFI i den pågældende koncern i Danmark, vil det pågældende institut, som fortsat opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, skulle udpeges som SIFI og således igen underlægges de særlige SIFI-krav.

Det kan ligeledes være nødvendigt i tilfælde, hvor et udenlandsk SIFI flytter hjemsted til Danmark, og hvor et eller flere af kriterierne for udpegning har været opfyldt i to på hinanden følgende år.

Hensynene bag de særlige SIFI-krav tilsiger, at der ikke må være perioder af længere varighed, hvor sådanne institutter ikke er udpeget som SIFI. Det er derfor vigtigt at sikre, at Finanstilsynet kan foretage udpegning af SIFler, hvis ændringer i et instituts eller en koncerns strukturelle forhold nødvendiggør dette. Udpegningen skal kunne ske, uanset at Finanstilsynet allerede har foretaget sin årlige udpegning af SIFler. Muligheden for ekstraordinært at udpege er med til at sikre, at der ikke er perioder, hvor et institut, der opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, ikke er udpeget og underlagt de særlige SIFI-krav. Dette er væsentligt ud fra en varetagelse af hensynet til den finansielle stabilitet.

Når et institut udpeges som SIFI har det en indfasningsperiode til at opfylde de særlige SIFI-krav. Dette gælder bl.a. SIFI-bufferkravet. Hensynene bag indfasningsperioden gør sig ikke gældende i de tilfælde, hvor et institut allerede har været omfattet af SIFI-bufferkravet forud for dets udpegning som SIFI. Dette er eksempelvis tilfældet i de ovenfor beskrevne tilfælde med omstruktureringer, flytninger m.v. Det vurderes hensigtsmæssigt, at erhvervs- og vækstministeren i sådanne tilfælde kan træffe beslutning om, at det nye SIFI-bufferkrav skal finde anvendelse i forlængelse af SIFI-udpegningen.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at give Finanstilsynet mulighed for ekstraordinært at foretage udpegning af SIFler. Udgangspunktet vil dog fortsat være, at Finanstilsynet en gang årligt og senest den 30. juni udpeger SIFler i Danmark. Opfylder et institut et eller flere af kriterierne for at være et SIFI på et andet tidspunkt end som led i Finanstilsynets årlige udpegning, vil Finanstilsynet således kunne foretage udpegningen på dette tidspunkt. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor der sker omstruktureringer inden for en koncern, hvori der indgår et SIFI, herunder ændringer i koncernstrukturen eller omstruktureringer i selskaber inden for koncernen, eller lignende forhold, som bevirker, at et andet institut i koncernen bør udpeges som SIFI. I bl.a. disse tilfælde vil dette institut fremover kunne udpeges som SIFI uden for den årlige udpegning.

Samtidig foreslås erhvervs- og vækstministeren bemyndiget til at fravige den lovbestemte indfasning af SIFI-bufferkravet, således at kravet kan finde anvendelse fra udpegningstidspunktet. Bemyndigelsen forventes alene anvendt i de tilfælde, hvor et institut, der udpeges som SIFI, tidligere har været underlagt et SIFI-bufferkrav, og hvor hensynet bag en indfasningsperiode således ikke gør sig gældende. Det vil eksempelvis være tilfældet ved en fusion,

eller hvor et institut, der er udpeget som SIFI, flytter hjemsted til et land uden for Danmark. I sådanne tilfælde vil et eventuelt datterinstitut til et udpeget SIFI kunne være underlagt et SIFI-bufferkrav, men blive undtaget herfor i en periode, indtil datterinstituttet selv bliver udpeget som SIFI og skal opfylde et nyt SIFI-bufferkrav. Tilsvarende gør sig gældende, hvis et udenlandsk kreditinstitut, der har været underlagt et ekstra kapitalkrav i sit hjemland, enten fordi det selv har været udpeget som SIFI eller indgået i en koncern med et udpeget SIFI, vælger at flytte hjemsted til Danmark. Endelig gør det sig gældende ved en fusion med bl.a. et allerede udpeget SIFI, hvor der etableres et nyt fortsættende institut, samt hvor et SIFI foretager udskillelse af et datterinstitut uden for koncernen. I de nævnte tilfælde vil hensynet bag indfasningsperioden ikke gøre sig gældende, og erhvervs- og vækstministeren vil i medfør af forslaget kunne fravige indfasningsperioden for det konkrete institut.

Udgangspunktet i loven er dog fortsat, at et SIFI først skal opfylde SIFI-bufferkravet ved udgangen af det efterfølgende år, hvor instituttet er blevet udpeget som SIFI.

2.3. Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens tilsyns- og kontrolbeføjelser for at imødegå markedsmissbrug m.v.

2.3.1. Gældende ret

Finanstilsynet er i dag udpeget som kompetent myndighed inden for kapitalmarkedsområdet og skal i medfør af § 83 i lov om værdipapirhandel m.v. påse overholdelsen af lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiel information i års- og delårsrapporter i lov om finansiel virksomhed og årsregnskabsloven samt en række forordninger m.v. Det følger af samme bestemmelse, at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Reglerne, som Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af, omfatter såvel tilsynsbelagte- som ikke tilsynsbelagte virksomheder.

Finanstilsynet kan i medfør af § 87 i lov om værdipapirhandel m.v. foretage kontrolbesøg på kapitalmarkedsområdet hos virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet. Det følger heraf, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse kan aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet for en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, en clearingcentral, en værdipapircentral, et kontrolførende institut og et registreret betalingssystem. Endvidere kan Finanstilsynet få adgang til leverandører og underleverandører til de nævnte virksomheder med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Finanstilsynet kan derudover i medfør af samme bestemmelse indhente oplysninger til brug for en række andre myndigheder. Det gælder bl.a. en række udenlandske myndigheder, herunder finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA). De finansielle markeder er grænseoverskridende, hvilket medfører et behov for samarbejde mellem nationale tilsyns-

myndigheder og ESMA. Finanstilsynet har som kompetent myndighed pligt til at samarbejde med ESMA og kompetente myndigheder i andre EU/EØS-lande m.v.

Ovenstående gælder også i forbindelse med Finanstilsynets kontrol med ikke-finansielle modparters overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen), der bl.a. regulerer ikke-finansielle modparters handel med OTC-derivater. Ved en ikke-finansiell modpart forstås en enhed, der hverken er omfattet af EMIR-forordningens definition af en central modpart (CCP) eller en finansiell modpart. Begrebet finansielle modparter dækker over virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med f.eks. i henhold til lov om finansiell virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. Ikke-finansielle modparter er derimod enhver anden form for virksomhed. Ved et OTC-derivat menes et afledt finansielt instrument, der ikke handles på en børs eller et tilsvarende reguleret marked.

Finanstilsynet kan også som led i sit almindelige tilsyn påse forhold og foretage mere dybtgående undersøgelser af regnskabsmæssige forhold hos de udstedere af værdipapirer, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed eller lov om investeringsforeninger m.v. Finanstilsynets hjemmel til at foretage tilsyns- og kontrolbesøg hos udstedere af værdipapirer følger af lov om finansiell virksomhed og lov om investeringsforeninger m.v.

Finanstilsynet har efter gældende ret ikke hjemmel til at foretage kontrolbesøg uden retskendelse hos de ikke-tilsynsbelagte virksomheder, herunder fysiske og juridiske personer, der er omfattet af reglerne i § 83, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v., men som ikke er tilsynsbelagte virksomheder eller ikke-finansielle modparter.

Erhvervsstyrelsen har heller ikke mulighed for at foretage kontrolbesøg uden retskendelse hos de udstedere af værdipapirer, der er omfattet af årsregnskabsloven og dermed regnskabskontrollen i § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.

I tilfælde af mistanke om straffbare forhold kan politiet indhente retskendelse efter kapitel 73 i retsplejeloven til at foretage ransagning.

2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Markedsmisbrugsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF) og gennemsigtighedsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked) fastsætter en række regler for selskaber, der opererer på kapitalmarkedet. Derudover opstilles der i markedsmisbrugsforordningen egentlige forbud, herunder forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation. I modsætning til store dele af

anden lovgivning på det finansielle område indeholder lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiell information i års- og delårsrapporter og ikke mindst de forordninger, hvor Finanstilsynet er udpeget som kompetent myndighed, en lang række almindeligt gældende regler, som ikke vedrører tilsynsbelagte aktiviteter, men som er spilleregler alle aktører på kapitalmarkederne skal overholde. Eksempler på sådanne regler er kapitel 8 om overtagelses-tilbud samt markedsmissbrugsforordningens forbud imod insiderhandel og kursmanipulation.

Udover krav og forbud omhandler den nævnte EU-regulering også beføjelser, som den kompetente myndighed skal kunne anvende, når der er en formodning om, at der kan være sket en overtrædelse af EU-reguleringen, eller der er konstateret en overtrædelse heraf.

De beføjelser, som der med dette lovforslag foreslås tillagt Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted ved udførelsen af regnskabskontrol, vil således give de nævnte myndigheder mulighed for at foretage indgreb over for ikke-tilsynsbelagte virksomheder. Beføjelserne vil som følge heraf i større omfang end efter eksempelvis lov om finansiell virksomhed kunne finde anvendelse over for fysiske personer, idet fysiske personer eksempelvis kan overtræde forbuddene mod insiderhandel og kursmanipulation.

Det følger af artikel 23, stk. 2, litra d, i markedsmissbrugsforordningen, artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigtighedsdirektivet, og nr. 1, pkt. 33, litra c, i ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol, at den nationale kompetente myndighed skal have adgang til at foretage kontrolbesøg hos alle fysiske og juridiske personer, der er omfattet af markedsmissbrugsforordningen og gennemsigtighedsdirektivet, herunder alle udstedere af værdipapirer. Adgangen til kontrolbesøg må således i medfør af den ovennævnte EU-regulering ikke være begrænset til de udstedere af værdipapirer, der er finansielle virksomheder eller investeringsforeninger.

Som kompetent myndighed skal Finanstilsynet føre tilsyn og påse, at reglerne i lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiell information i års- og delårsrapporter og en række forordninger m.v. efterleves. Finder Finanstilsynet, at der er sket alvorlige overtrædelser af regler, der er undergivet offentlig påtale, skal Finanstilsynet anmelde sagen til politiet. Det samme gør sig gældende for Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted ved udførelsen af regnskabskontrol.

Dertil kommer, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted ved udførelsen af regnskabskontrol, som de kompetente myndigheder efter markedsmissbrugsforordningen og gennemsigtighedsdirektivet skal kunne udøve de tilsyns- og kontrolbeføjelser, der følger af reglerne i det tilfælde, at en udenlandsk myndighed eller ESMA skulle anmode om assistance.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsens tillægges med dette lovforslag de beføjelser som minimum svarer til de tilsyns- og kontrolbeføjelser, der fremgår af den nævnte EU-regulering.

De foreslåede beføjelser mv. vurderes i øvrigt nødvendige for, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan føre et effektivt tilsyn med, at de fysiske og juridiske personer, som har pligter efter reglerne i lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiel information i års- og delårsrapporter og den nævnte EU-regulering, opfylder deres forpligtelser. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen er som offentlige myndigheder underlagt et proportionalitetsprincip, hvorfor den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen skal eksempelvis altid anvende beføjelsen til at indhente oplysninger, førend myndighederne anvender deres beføjelse til at foretage tilsyns- og kontrolbesøg.

Erhvervs- og Vækstministeriet har overvejet om det ønskede formål kan nås gennem mindre indgribende beføjelser som eksempelvis skrivebordsundersøgelser, dvs. en undersøgelse på baggrund af en skriftlig indkaldelse af materiale uden kontrolbesøg. Erfaringerne fra det finansielle område viser imidlertid, at skrivebordsundersøgelser i sig selv sjældent giver Finanstilsynet en tilstrækkelig god indsigt i de tilsynsbelagte virksomheders aktiviteter. Dette gælder særligt, hvor Finanstilsynet skal påse overholdelsen af regler på et så komplekst område som kapitalmarkedsområdet. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at kontrollen med de fysiske og juridiske personers overholdelse af reglerne mest effektivt føres gennem en kombination af skrivebordsundersøgelser og kontrolbesøg. Dertil kommer, at kontrolbesøg muliggør en direkte dialog med virksomhederne, hvilket sikrer, at der bedre tages højde for den enkelte virksomheds specifikke forhold.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen vil ved udførelsen af de tillagte beføjelser altid skulle sikre på den ene side en tilstrækkelig beskyttelse af borgernes retssikkerhed og på den anden side Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens mulighed for at efterforske og håndhæve reglerne.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted ved udførelsen af regnskabskontrol, får adgang til at anvende de beføjelser som nævnt i § 87, stk. 5, 6 og 8, i lov om værdipapirhandel m.v. i forbindelse med kontrollen af, at de ikke tilsynsbelagte virksomheder overholder deres forpligtelser efter lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiel information i års- og delårsrapporter i lov om finansiel virksomhed og årsregnskabsloven samt visse EU-regler.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen vil herefter mod behørig legitimation og uden retskendelse i forbindelse med tilsynet med overholdelsen af reglerne i § 83, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v. kunne aflægge kontrolbesøg hos de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af de nævnte regler, og disses leverandører og underleverandører. Det betyder endvidere, at Finanstilsynet vil kunne indhente oplysninger hos disse fysiske og juridiske personer til brug for en række udenlandske myndigheder eller ESMA.

2.4. Ændring af fordelingen ift. afgiften til Finanstilsynet fra filialer af udenlandske kreditinstitutter

2.4.1. Gældende ret

Udgifterne til Finanstilsynet dækkes af de finansielle virksomheder m.fl., som Finanstilsynet fører tilsyn med.

Det nuværende afgiftsniveau for filialer af udenlandske finansielle virksomheder blev fastsat i 2009 og følger af lov om finansiel virksomhed. Filialerne skal efter gældende ret betale en afgift på 15 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. Hvis der er etableret et tilsynskollegium for den pågældende filial, betales dog 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Et tilsynskollegium er et grænseoverskridende samarbejdsforum mellem tilsynsmyndigheder i den finansielle virksomheds hjemland og tilsynsmyndighederne fra samtlige lande, hvor virksomheden har dattervirksomheder eller væsentlige filialer. I tilsynskollegiet er der gensidig orientering om tilsynet med virksomheden og dens forskellige enheder. Tilsynskollegiet drøfter planlægning og koordinering af inspektioner, herunder fælles inspektioner. Endvidere drøfter tilsynskollegiet planlægning og koordinering af øvrige tilsynsaktiviteter, herunder godkendelse og overvågning af interne ratingbaserede modeller (IRB-modeller) og virksomhedens øvrige interne modeller. Kreditinstitutterne kan anvende enten standardmetoden eller IRB-metoden, når de tildeler sine udlån m.v. risikovægte. Ved standardmetoden anvendes ens risikovægte på tværs af lande og institutter, og institutterne har dermed ikke mulighed for at tilpasse risikovægtene til egne erfaringer om eksempelvis tabssandsynligheden i en given branche. Ved IRB-metoden estimerer institutterne selv de risikovægtede aktiver på baggrund af instituttets egne erfaringer om sandsynligheden for tab, tab ved misligholdelse m.v. Dermed sikres et bedre overblik over virksomhedens risici og en optimering af tilsynsindsatsen.

2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Tilsynsopgaven med filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter og deltagelse i tilsynskollegier er siden 2009 vokset betragteligt som følge af kravene til tilsyn m.v. i EU-reguleringen som opfølgning på den finansielle krise.

Finanstilsynet deltager i fire tilsynskollegier vedrørende pengeinstitutkoncerner, som ledes af andre tilsynsmyndigheder. Foruden 2-4 årlige møder på 1-2 dage i hvert kollegium indebærer deltagelsen omfattende opgaver mellem møderne.

Udover opgaverne relateret til tilsynskollegiesamarbejdet har Finanstilsynet for alle filialer ansvaret for tilsynet med filialernes forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og tilsynet med god skik-reglerne om forbrugerbeskyttelse.

Det nuværende afgiftsniveau for filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter afspejler ikke Finanstilsynets reelle udgifter i forbindelse med tilsynet med filialerne. Finanstilsynets udgifter hertil dækkes derfor i betydeligt omfang af afgifterne fra andre finansielle virksom-

heder m.fl. Denne forvridding af afgiftsbetalingen er ikke velbegrunder, hvorfor afgiften for filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter bør sættes op, så den i højere grad afspejler Finanstilsynets tilsynsforpligtelse og omkostningerne forbundet hermed.

En forhøjelse af afgifterne for filialer af udenlandske kreditinstitutter modsvares af tilsvarende reducerede afgifter for øvrige finansielle virksomheder, der betaler afgift til Finanstilsynet. Derved vil de danske finansielle virksomheder i mindre omfang betale for tilsynet med filialerne.

2.4.3. Lovforslagets indhold

For at sikre en mere retvisende fordeling af de øgede udgifter til Finanstilsynets tilsynsaktiviteter i forbindelse med filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter foreslås det at forøge afgiftssatsen for disse filialer fra 20 pct. til 50 pct. Denne forhøjelse af afgiften for filialerne vil skabe en fordelingsnøgle, der i højere grad afspejler Finanstilsynets egentlige ressourceforbrug på filialerne. Derved mindskes den eksisterende skævvridning i betalingsstrukturen, så danske institutter i mindre omfang fremover vil skulle betale for tilsynet med filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter.

Det foreslås dog, at afgiftssatsen fastsættes til 80 pct. for filialer, der er så store, at de i henhold til lov om finansiel virksomhed ville være SIF'er i Danmark, hvis de var et dansk pengeinstitut eller realkreditinstitut. Denne forøgede afgift for disse filialer skyldes, at Finanstilsynet skal føre et intensiveret tilsyn med SIF'er, hvorved Finanstilsynet bruger væsentligt flere ressourcer på denne tilsynsforpligtelse. Der er ikke på nuværende tidspunkt sådanne filialer i Danmark.

2.5. Konsekvenser som følge af ændringer til revisorloven

2.5.1. Gældende ret

I henhold til lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser skal virksomheder omfattet heraf indsende kopi til Finanstilsynet af den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende revisionen af årsregnskabet. Det følger af den nævnte lovgivning, at den eksterne revisor i revisionsprotokollatet skal afgive en række erklæringer og oplysninger.

Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven) er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som er trådt i kraft den 17. juni 2016.

Med lovændringen er kravet i revisorloven om at føre en revisionsprotokol ophævet for andre virksomheder end de virksomheder, som er af interesse for offentligheden. Kreditinstitutter, forsikringsselskaber og børsnoterede virksomheder defineres som virksomheder af interesse for offentligheden. Disse virksomheder skal fortsat udarbejde en revisionsprotokol. Øvrige

virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med, er således fremover ikke underlagt et krav om at føre revisionsprotokol.

I henhold til de internationale revisionsstandarder er revisor dog fortsat forpligtet til at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse. Det gælder i henhold til den internationale revisionsstandard ISA 260 (kommunikation med den øverste ledelse) og ISA 265 (kommunikation om mangler i intern kontrol til den øverste ledelse og den daglige ledelse). Derudover pålægges revisor også en række kommunikationsforpligtelser i medfør af øvrige internationale revisionsstandarder (ISA'er).

Efter ændringen af revisorloven må virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det følger endvidere af den ændrede revisorlov, at Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af bl.a. revisorloven.

2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

For en lang række virksomheder omfattet af Finanstilsynets tilsyn har Finanstilsynet fået tilsendt kopi af revisionsprotokollatet vedrørende revisionen af årsregnskabet. Revisionsprotokollen indgår i Finanstilsynets løbende tilsyn med virksomhederne og udgør en væsentlig kilde til information om virksomhederne. Det gælder særligt for de virksomheder, hvor inspektionscyklussen er mindre hyppig.

Som følge af ændringen af revisorloven er det fremover alene virksomheder af offentlig interesse, der skal udarbejde en revisionsprotokol.

Finanstilsynet har dog stadig som led i sit tilsyn med virksomhederne brug for at modtage de oplysninger, som den eksterne revisor afgiver til virksomhedens bestyrelse i forbindelse med revisionen af virksomhedens årsrapport. Oplysninger fra en uafhængig ekstern kilde som den eksterne revisor udgør et væsentligt informationsbidrag om virksomhederne, som Finanstilsynet kan anvende til brug for dets tilsyn.

I forhold til tilsynet med det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg vurderes det mest hensigtsmæssigt, at ansvaret for tilsynet heraf deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet således, at Finanstilsynet har ansvaret for tilsynet med de finansielle virksomheder. Finanstilsynet har haft tilsynet med revisionsudvalg i de finansielle virksomheder siden indførelsen af reglerne herom i 2008. Finanstilsynets løbende tilsyn med de finansielle virksomheder omfatter i dag også tilsynet med, om revisionsudvalget fungerer tilfredsstillende, da dette kan have betydning for virksomhedens finansielle stabilitet på sigt.

2.5.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at virksomheder af interesse for offentligheden, som Finanstilsynet fører tilsyn med, fortsat skal indsende kopi af ekstern revisors revisionsprotokol vedrørende revisionen af årsregnskabet til Finanstilsynet. Virksomheder af interesse for offentligheden er virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land, og finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a, b og e, i lov om finansiell virksomhed, jf. § 1 a, nr. 3, i revisorloven. Det vil sige børsnoterede virksomheder samt alle pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

For øvrige virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, der ikke længere er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, foreslås det, at revisionsprotokollatet skal indsendes, hvis der i virksomheden føres en revisionsprotokol. I de tilfælde, hvor der ikke føres en revisionsprotokol indsendes den anden tilsvarende dokumentation, som revisor laver til virksomhedens øverste ledelse. Lovforslaget indebærer, at den hidtidige tilsynspraksis, hvorved Finanstilsynet kan lade revisorernes oplysninger indgå som en væsentlig uafhængig ekstern kilde til information om virksomhederne, opretholdes. Finanstilsynets nuværende inspektionsfrekvens er tilrettelagt efter de krav, der stilles til udførelsen af revisionen og til revisors uafhængighed samt de oplysninger, Finanstilsynet i øvrigt har om virksomhederne.

Det foreslås endvidere, at tilsynet med medlemmerne af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet på en sådan måde, at Finanstilsynet varetager dette tilsyn i forhold til virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

2.6. Koncernsolvens for forsikringsselskaber

2.6.1. Gældende ret

Det følger af lov om finansiell virksomhed, at bestyrelsen eller direktionen for den øverste modervirksomhed i en koncern skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark og er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiell virksomhed, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab.

2.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

De gældende krav til koncernsolvens for forsikringsselskaber blev indført i lov om finansiell virksomhed ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 og havde til formål at medvirke til implementeringen af reglerne om koncernsolvens i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Foruden i lov om finansiell virksomhed er reglerne om koncernsolvens desuden implementeret i bekendtgørelse nr. 1027 af 2. september 2015 om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav

for koncerner, ligesom forholdet er reguleret i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Den foretagne implementering af reglerne om koncernsolvens fra Solvens II-direktivet har vist sig at kunne give anledning til fortolkningstvivl i praksis, særligt i forhold til spørgsmålet om, hvilke finansielle holdingvirksomheder, der omfattes.

Implementeringen af reglerne om koncernsolvens for forsikringsselskaber er endvidere foretaget i lyset af den koncerndefinition, der er i lov om finansiell virksomhed, som ikke i alle tilfælde er sammenfaldende med koncerndefinitionen i Solvens II. Dette har vist sig at være u hensigtsmæssigt. Afgrænsningen i lov om finansiell virksomhed af hvilke koncernstrukturer, der er underlagt reglerne om koncernsolvens, anvendes således også til i andre sammenhænge at afgrænse anvendelsesområdet for regler, som skal påses på koncernniveau efter Solvens II-direktivet. Dette bliver yderligere u hensigtsmæssigt, da Solvens II-reguleringen ikke alene består af et direktiv, som implementeres i dansk lovgivning, men også af gennemførelsesretsakter, der udstedes af Kommissionen i forordningsform, og der heri bl.a. pålægges pligter for koncerner, som dette begreb forstås i Solvens II.

Der foreslås derfor en justering af den foretagne implementering.

2.6.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget skal bestyrelsen for den øverste modervirksomhed i en koncern sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækket solvenskapitalkravet for koncernen, når den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark og den øverste modervirksomhed er en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab eller tilsvarende udenlandsk forsikringsselskab.

Med forslaget finder kravet tilsvarende anvendelse, hvor der drives forsikringsvirksomhed gennem en gruppe af tilknyttede virksomheder, der er gruppe 1-forsikringsselskaber eller tilsvarende udenlandske forsikringsselskaber, og et gruppe 1-forsikringsselskab indtager en styrende rolle i forhold til gruppens øvrige forsikringsselskaber. Denne del af forslaget indebærer en udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til i dag.

Forslaget er udtryk for en direktivnær implementering af reglerne om koncernsolvens i Solvens II-direktivet.

2.7. Præcisering af hjemmel i lov om VækstFonden

2.7.1. Gældende ret

Det følger af § 1 i lov om VækstFonden, at VæksFondens formål er at fremme vækst og fornyelse i iværksættervirksomheder samt små og mellemstore virksomheder for derigennem at opnå større samfundsøkonomisk afkast.

Det følger af § 2 i loven, at VækstFondens formål bl.a. tilgodeses gennem medfinansiering af udviklingsselskaber. Det fremgår ikke af loven, at investeringer i udviklingsselskaber er betinget af, at de pågældende udviklingsselskaber har hjemsted i Danmark. Det fremgår imidlertid ikke specifikt, at der kan investeres i udenlandske udviklingsselskaber.

Ud fra en fortolkning af formålsparagraffen ligger investeringer i udenlandske udviklingsselskaber inden for formålsparagraffen i det omfang, investeringer i udenlandske udviklingsselskaber er med til fremme vækst og fornyelse i iværksættervirksomheder samt små og mellemstore virksomheder for derigennem at opnå større samfundsøkonomisk afkast. Det understreges af, at der ikke er krav om hjemsted, og at investeringerne i udenlandske udviklingsselskaber kan komme danske selskaber til gavn i form af afledet investeringer, som forventes at blive højere end VækstFondens investeringer i de udenlandske udviklingsselskaber.

2.7.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Siden det ikke specifikt fremgår af loven, at VækstFonden kan investere i udenlandske udviklingsselskaber, og for at undgå nogen form for tvivl om muligheden for at foretage sådanne investeringer, så længe det kommer danske selskaber til gavn, er det Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at denne mulighed fremgår af selve lovteksten. Det vurderes dermed hensigtsmæssigt, at det fremgår af lovteksten, at VækstFonden har hjemmel til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der bl.a. investerer i virksomheder med hjemsted i Danmark

Kapitalmarkederne, herunder markedet for investeringer af risikovillig kapital, er i høj grad internationale. Udviklingsselskaber, herunder f.eks. venture- og kapitalfonde, der har hjemsted i Danmark, har både danske og udenlandske investorer, og det er derfor oplagt, at danske udviklingsselskaber investerer i både danske og udenlandske virksomheder. Tilsvarende kan udenlandske udviklingsselskaber investere i danske virksomheder. Det kræver ofte, at de udenlandske udviklingsselskaber har danske investorer, som kan øge kapitalfondenes fokus på dansk erhvervsliv og bidrage med viden og kompetencer om danske virksomheder.

Det kan være vanskeligt at tiltrække udenlandske udviklingsselskabers investeringer til Danmark. VækstFonden spiller i bl.a. Dansk Vækstkapital I og II en aktiv rolle i forhold til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der bl.a. investerer i danske virksomheder.

Når VækstFonden investerer i udenlandske udviklingsselskaber mv., lægges der vægt på, at de har konkret fokus på investeringer i danske virksomheder. Det er med til at sikre, at VækstFondens investeringer kommer danske virksomheder til gavn.

VækstFonden har positive erfaringer med at tiltrække investeringer fra udenlandske udviklingsselskaber til danske virksomheder både i form af VækstFondens direkte investeringer og indirekte investeringer via Dansk Vækstkapital, der er en såkaldt fund-of-funds. Fund-of-funds dækker over, at en fond investerer i fonde (fx venture, small og midcap), som derefter investerer i virksomheder.

Resultatet af VækstFondens direkte investeringer i to udenlandske udviklingsselskaber i perioden 2002-2014 er, at disse udviklingsselskaber samlet set har investeret mere i danske virksomheder, end VækstFonden har investeret i de udenlandske udviklingsselskaber. VækstFonden har således investeret ca. 150 mio. kr. i to udenlandske udviklingsselskaber, som samlet set har investeret ca. 180 mio. kr. i danske virksomheder.

De udviklingsselskaber, Dansk Vækstkapital i perioden 2010-2015 har investeret 1,3 mia. kr. i, har indtil videre investeret 4,2 mia. kr. i danske virksomheder.

Generelt er udenlandske udviklingsselskaber, der investerer i bl.a. Danmark, med til at skabe mere opmærksomhed om danske virksomheder, og kan dermed styrke virksomhedernes adgang til finansiering. Samtidig kan en øget interesse fra udenlandske fonde være med til at styrke udviklingen af markedet for risikovillig kapital i Danmark.

2.7.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget præciseres VækstFondens hjemmel til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der forventes at investere i virksomheder i Danmark. VækstFonden skal i deres investeringer i udenlandske udviklingsselskaber lægge vægt på, at de har konkret fokus på investeringer i danske virksomheder.

Investering fra VækstFonden i udenlandske udviklingsselskaber kan være med til at tiltrække udenlandsk kapital og relevante internationale kompetencer til Danmark, så det kan bidrage til udvikling af danske virksomheder.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Den foreslåede lempelse af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber kan føre til, at der vil komme flere ansøgninger om tilladelse til at drive fondsmæglerselskab. Det eventuelle øgede ressourceforbrug til behandlingen heraf samt efterfølgende tilsyn afholdes inden for egen ramme.

Derudover vil der være visse administrative konsekvenser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrollen af, at de ikke tilsynsbelagte virksomheder overholder deres forpligtelser efter lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiell information i års- og delårsrapporter i lov om finansiell virksomhed og årsregnskabsloven samt visse EU-regler, hvorefter Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen mod behørig legitimation og uden retskendelse vil kunne aflægge kontrolbesøg hos de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af de nævnte regler, og disses leverandører og underleverandører. Det eventuelle øgede ressourceforbrug afholdes inden for egen ramme.

Forslaget i øvrigt forventes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om lempelse af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber indebærer positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da danske fondsmæglerselskaber vil blive omfattet af lavere kapitalkrav. En del af fondsmæglerselskaberne vil formentlig ikke udnytte muligheden for at reducere kapitalen, da selskaberne selv ønsker et højt kapitalberedskab. For nye selskaber, der gerne vil have tilladelse som fondsmæglerselskab, vil det være lettere at opnå tilladelse hertil, idet kravene til startkapital lempes betragteligt. Fondsmæglerselskaber med en meget begrænset tilladelse vil desuden kunne undgå et krav til kapitalgrundlagets størrelse og nøjes med en ansvarsforsikring. Dermed vil disse fondsmæglerselskabers administrative byrder også kunne reduceres.

Forslaget hvorefter reglerne om koncernsolvens fremadrettet ikke kun finder anvendelse for koncerner, men også for grupper af forsikringselskaber, der ikke nødvendigvis er knyttet til hinanden i et koncernforhold, indebærer som anført ovenfor en udvidelse af det gældende anvendelsesområde. Dermed kan yderligere enheder blive omfattet af reglerne om koncernsolvens. Det anslås imidlertid, at det i praksis kun vil være et meget begrænset antal yderligere enheder, der som følge af justeringen vil skulle opgøre koncernsolvens og i øvrigt udarbejde rapporter om solvens og finansiell situation, og omkostningerne forbundet hermed anslås ligeledes at være begrænsede.

Den foreslåede forhøjelse af afgifter til Finanstilsynet har økonomiske konsekvenser for de filialer af udenlandske kreditinstitutter, hvis årlige afgift forhøjes. Efter de gældende regler skal disse filialer af udenlandske kreditinstitutter betale en afgift på 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler, hvis der er etableret et tilsynskollegium, som Finanstilsynet deltager i. Efter det foreslåede skal filialer af udenlandske kreditinstitutter i disse tilfælde, hvor der er etableret et tilsynskollegium, betale en afgift på 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. I de tilfælde, hvor filialen er så stor, at den i henhold til § 308 i lov om finansiell virksomhed ville være et SIFI i Danmark, hvis det var et dansk pengeinstitut eller realkreditinstitut, forhøjes den årlige afgift til 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler.

Den foreslåede udvidelse af Finanstilsynets muligheder for at udpege SIFler vil indebære administrative konsekvenser i en periode for de institutter, der udpeges i medfør heraf. Disse institutter vil som følge heraf blive omfattet af de krav, der gælder for SIFI, før det tidspunkt, hvor de ellers i medfør af de gældende regler ville blive udpeget som SIFI og omfattet af SIFI-krav. De særlige krav til SIFI indeholder bl.a. krav til god selskabsledelse.

Forslaget om bemyndigelse af erhvervs- og vækstministeren til at kunne fravige indfasningsperioden for SIFI-bufferkravet for konkrete institutter vil indebære økonomiske konsekvenser i en periode for de institutter, over for hvem bemyndigelsen udnyttes. Disse institutter vil som følge heraf skulle opfylde et SIFI-bufferkrav fra udpegningstidspunktet og ikke først som i medfør af de gældende regler ved udgangen af året efter udpegningstidspunktet.

Forslaget om at udvide Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens muligheder for at foretage tilsyns- og kontrolbesøg indebærer, at de ikke tilsynsbelagte virksomheder vil skulle afsætte ressourcer til at

bistå Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrolbesøg. Tilrettelæggelsen af kontrolbesøg vil ske ud fra en risikobaseret tilgang. Heri ligger, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen har fokus på de større eller risikofyldte virksomheder, hvor risikoen for overtrædelser eller konsekvenserne heraf er størst. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen må kun skaffe sig adgang til en virksomhed, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen vil kun foretage kontrolbesøg, hvis Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen ikke kan foretage en tilstrækkelig undersøgelse ved brug af mindre indgribende foranstaltninger, herunder eksempelvis ved indhentelse af oplysninger. Derfor kan det ikke anslås, hvor mange kontrolbesøg der vil blive udført.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have ligestillingsmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indebærer en direktivnær gennemførelse af bestemmelserne om startkapital i artiklerne 28, 29 og 31 samt om det individuelle solvensbehov i artikel 73 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV) for så vidt angår kapitalkrav for fondsmæglerselskaber. Endvidere medfører lovforslaget, at det fremadrettet alene er det omkostningskrav, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), der finder anvendelse på fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af CRR, vil med lovforslaget ikke længere være underlagt et omkostningskrav. Med lovforslaget gennemføres endvidere artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2004/39 af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MIFID-direktivet).

Lovforslaget gennemfører artikel 24, stk. 4, litra i, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet). Lovforslaget sikrer endvidere den fortsatte gennemførelse af artikel 21 i gennemsigtighedsdirektivet.

Lovforslaget gennemfører artikel 23, stk. 2, litra d, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), som omhandler de tilsyns- og kontrolbeføjelser, som de kompetente myndigheder som minimum skal have.

Lovforslaget indebærer endvidere en direktivkonform gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138 af 25. november 2009 (med senere ændringer) om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter solvens II-direktivet) med de foreslåede tilpasninger af tilsynet med koncernsolvens for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

Lovforslaget gennemfører også en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) retningslinjer nr. 2014/1293 af 28. oktober 2014 om håndhævelse af finansiell information (regnskabskontrol).

9. Høring

Et udkast til 1. del af lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v. i perioden fra den 12. juli 2016 til den 15. august 2016.

Et udkast til 2. del af lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v. i perioden fra den 26. august 2016 til den 23. september 2016:

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen,

Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtingsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Mybanker, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Den foreslåede lempelse af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber kan føre til, at der vil komme flere ansøgninger om tilladelse til at drive fondsmæglerselskab. Det eventuelle øgede ressourceforbrug til behandlingen heraf samt efterfølgende tilsyn afholdes inden for egen ramme.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om lempelse af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber indebærer positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da hovedparten af de danske fondsmæglerselskaber vil blive omfattet af lavere kapitalkrav.	Forslaget hvorefter reglerne om koncernsolvens fremadrettet ikke kun finder anvendelse for koncerner, men også for grupper af forsikrings-selskaber, der ikke nødvendigvis er knyttet til hinanden i et koncernforhold, indebærer som anført ovenfor en udvidelse af det gældende anvendelsesområde. Dermed kan yderligere enheder blive omfattet af reglerne om koncernsolvens. Det anslås imidlertid, at det i praksis kun vil være et meget begrænset antal yderligere enheder, der som følge af justeringen vil skulle opføre koncernsolvens og i øvrigt udarbejde rapporter om solvens og finansiell situation, og om-

		<p>kostningerne forbundet hermed anslås ligeledes at være begrænsede.</p> <p>Den foreslåede forhøjelse af afgifter til Finanstilsynet har økonomiske konsekvenser for de filialer af udenlandske kreditinstitutter, hvis årlige afgift forhøjes. Efter de gældende regler skal disse filialer af udenlandske kreditinstitutter betale en afgift på 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler, hvis der er etableret et tilsynskollegium, som Finanstilsynet deltager i. Efter det foreslåede skal filialer af udenlandske kreditinstitutter i disse tilfælde, hvor der er etableret et tilsynskollegium, betale en afgift på 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. I de tilfælde, hvor filialen er så stor, at den i henhold til § 308 ville være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) i Danmark, hvis det var et dansk pengeinstitut eller realkreditinstitut, forhøjes den årlige afgift til 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler.</p> <p>Forslaget om bemyndigelse af erhvervs- og vækstministeren til at kunne fravige indfasningsperioden for SIFI-bufferkravet for konkrete institutter vil indebære økonomiske konsekvenser i en periode for de institutter, over for hvem bemyndigelsen udnyttes. Disse institutter vil som følge heraf skulle opfylde et SIFI-bufferkrav fra udpegningstidspunktet og ikke først som i medfør</p>
--	--	--

		af de gældende regler ved udgangen af året efter udpegningsstidspunktet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Den foreslåede udvidelse af Finanstilsynets muligheder for at udpege SIFler vil indebære administrative konsekvenser i en periode for de institutter, der udpeges i medfør heraf. Disse institutter vil som følge heraf blive omfattet af de krav, der gælder for SIFI, før det tidspunkt, hvor de ellers i medfør af de gældende regler ville blive udpeget som SIFI og omfattet af SIFI-krav. De særlige krav til SIFI indeholder bl.a. krav til god selskabsledelse.
Administrative konsekvenser for Borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indebærer en direktivnær gennemførelse af bestemmelserne om startkapital i artiklerne 28, 29 og 31 samt om det individuelle solvensbehov i artikel 73 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV) for så vidt angår kapitalkrav for fondsmæglerselskaber. Endvidere medfører lovforslaget, at det fremadrettet alene er det omkostningskrav, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), der finder anvendelse på fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af CRR, vil med lovforslaget ikke længere være underlagt et omkostningskrav. Med lovforslaget gennemføres endvidere artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2004/39 af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MI-FID-direktivet).</p> <p>Lovforslaget gennemfører artikel 24, stk. 4, litra i, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis</p>	

værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet). Lovforslaget sikrer endvidere den fortsatte gennemførelse af artikel 21 i gennemsigtighedsdirektivet.

Lovforslaget gennemfører artikel 23, stk. 2, litra d, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), som omhandler de tilsyns- og kontrolbeføjelser, som de kompetente myndigheder som minimum skal have.

Lovforslaget indebærer endvidere en direktivnær gennemførelse af bestemmelserne om koncernsolvens i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138 af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Lovforslaget gennemfører også en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) retningslinjer nr. 2014/1293 af 28. oktober 2014 om håndhævelse af finansiell information (regnskabskontrol).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 5, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed definerer, hvad der i loven forstås ved begrebet solvenskrav. Det fremgår af bestemmelsen, at solvenskrav skal forstås i overensstemmelse med § 124, stk. 3, § 125, stk. 8, og § 126 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Med dette lovforslags § 1, nr. 10, bliver § 125, stk. 8, til § 125, stk. 3. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 5, stk. 6, nr. 1, til § 125, stk. 8, til § 125, stk. 3.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed definerer, hvad der i loven forstås ved begrebet solvensbehov. Det fremgår af bestemmelsen, at solvensbehov skal forstås i overensstemmelse med § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 4-7, § 126, stk. 1 og 8, og § 126 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11 og 13, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2, og § 125, stk. 5-7, ophæves. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 5, stk. 6, nr. 2, til § 125, stk. 1 og 4-7, til § 125, stk. 1 og 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 3 (§ 9, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

§ 9 i lov om finansiel virksomhed fastlægger virksomhedsområdet, tilladelseskravet og eneretten for virksomheder, der ønsker at drive virksomhed som værdipapirhandler. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at værdipapirhandlere, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller investeringsforvaltningsselskaber, er fondsmæglerselskaber.

Den gældende § 9, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed fastslår, hvilke kapitalkrav der stilles ved etablering af et fondsmæglerselskab. Bestemmelsen gælder alene for fondsmæglerselskaber. Såfremt et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et investeringsforvaltningsselskab også er værdipapirhandler i medfør § 9, stk. 1, gælder startkapitalkravene for de respektive typer af finansielle virksomheder.

Ifølge den nuværende bestemmelse skal et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab, have en aktiekapital, der udgør et beløb svarende til mindst 1 mio. euro, såfremt fondsmæglerselskabet ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral

eller en clearingcentral. Et selskab skal endvidere have en aktiekapital, der udgør et beløb svarende til mindst 1 mio. euro, hvis selskabet ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, og afsnit B, nr. 2, nævnte aktiviteter. Det drejer sig om aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter, opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed m.v. og kredit- eller långivning til en investor.

Andre selskaber, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab, skal efter § 9, stk. 8, have en aktiekapital, der udgør et beløb svarende til mindst 0,3 mio. euro.

Det foreslås at nedsætte kapitalkravene i § 9, stk. 8, så de svarer til EU-lovgivningens minimumskrav, og i den forbindelse foreslås bestemmelsen nyafattet.

I § 9, stk. 8, 1. pkt., foreslås det, at kravet til startkapitalen for selskaber, der søger om tilladelse til at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7, 8 og 9, nævnte aktiviteter, skal være på 730.000 euro. Det foreslås således at sænke det eksisterende kapitalkrav til EU-lovgivningens minimumskrav, jf. niveauet i artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber (CRD IV). Efter den gældende § 9, stk. 8, er kapitalkravet for selskaber, der søger om tilladelse til at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, nævnte aktiviteter på 1 mio. euro. Kapitalkravet er på 300.000 euro for selskaber, der søger om tilladelse til at udføre aktiviteter nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 7, dvs. placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse.

Det foreslås, at aktiviteten placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse skal medføre et krav til startkapitalen på mindst 730.000 euro. Baggrunden herfor er direktivnær implementering af CRD IV. I henhold til artikel 28, stk. 2, i CRD IV skal investeringselskaber, der ikke er omfattet af direktivets artikel 29, have en startkapital på minimum 730.000 euro. Artikel 29 i CRD IV omfatter investeringselskaber, der tilbyder (i) modtagelse og formidling for investors regning af ordrer vedrørende finansielle instrumenter, (ii) udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter for investorers regning og/eller (iii) forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter, hvilket svarer til aktiviteterne omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 4, til lov om finansiel virksomhed. Disse selskaber med en begrænset tilladelse er som udgangspunkt underlagt et startkapitalkrav på 125.000 euro. Investeringselskaber, der har tilladelse til aktiviteten placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse, er ikke omfattet af artikel 29 i CRD IV, hvormed disse selskaber omfattes af kravet i artikel 28, stk. 2, i CRD IV, om en startkapital på 730.000 euro.

Efter den gældende § 9, stk. 8, er selskaber, der ønsker tilladelse til den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte aktivitet, underlagt det højeste krav til aktiekapitalen på 1 mio. euro. Aktiviteten nævnt i bilag 4, afsnit B, nr. 2, er kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan

udføre en transaktion med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen. Det foreslås, at denne aktivitet fremadrettet i overensstemmelse med CRD IV ikke kræver det højeste kapitalkrav, medmindre selskabet tillige ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7, 8 og 9, nævnte aktiviteter.

Herudover foreslås det, at det ikke i sig selv medfører et særligt krav til startkapitalen for fondsmæglerselskaber, som ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingcentral. Baggrunden herfor er, at sådanne selskaber vil skulle have tilladelse til handel for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed, og vil som følge heraf blive omfattet af det højeste kapitalkrav på 730.000 euro. Det gældende krav til startkapitalen for fondsmæglerselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, er et nationalt krav, som ikke kommer fra CRD IV.

Derudover foreslås det i § 9, stk. 8, 2. pkt., at selskaber, der søger om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som ønsker tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 4, nævnte aktiviteter, skal have en startkapital på mindst 125.000 euro. Det drejer sig om aktiviteterne modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af ordrer og skønsæssig porteføljepleje. Størrelsen på startkapitalen for selskaber med tilladelse til at udøve de nævnte aktiviteter er i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, i CRD IV.

Efter den gældende § 9, stk. 8, er det alene de tilladte aktiviteter i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, som er afgørende for størrelsen af kapitalkravet, og dermed ikke om et selskab ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer.

Endelig foreslås det i § 9, stk. 8, 3. pkt., at selskaber, der søger om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte aktiviteter og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer skal vælge mellem tre mulige krav til startkapital og/eller dækning. De i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, nævnte aktiviteter udgør modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af ordrer, skønsæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning,

Disse selskaber kan således for det første vælge at have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 50.000 euro.

Disse selskaber kan for det andet vælge at tegne en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Den Europæiske Union, eller at opnå anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse. Dækningen skal i begge tilfælde være på mindst 1 mio. euro for hvert erstatningskrav og samlet mindst 1,5 mio. euro i alt om året for alle krav.

Disse selskaber kan for det tredje vælge at have en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til de to første muligheder. Den valgte dækning skal ikke alene være til stede på det tidspunkt, tilladelsen meddeles af Finanstilsynet, men også fremover. Selskabet har dog mulighed for at ændre dækningstype således, at et selskab, der eksempelvis starter med at opfylde kravet om at have en startkapital på 50.000 euro, senere kan ændre dækning til i stedet at have eksempelvis en erhvervsansvarsforsikring. Kravet til startkapital og/eller en erhvervsansvarsforsikring er i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, i CRD IV.

Fondsmæglerselskaber, der ønsker en meget begrænset tilladelse i form af tilladelse til aktiviteterne modtagelse og formidling af ordrer og/eller investeringsrådgivning kan dermed undgå at skulle opføre samt overholde et krav til kapitalgrundlaget, såfremt de vælger erhvervsansvarsforsikringen eller anden tilsvarende garanti omfattet af § 9, stk. 8, 3. pkt., nr. 2. Dog skal det bemærkes, at samtlige fondsmæglerselskaber er omfattet af kravet i § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, om at finansielle virksomheder skal være aktieselskaber.

Det foreslås desuden at ændre kravet til fondsmæglerselskabers startkapital, således at dette ikke længere er et krav til aktiekapitalen, men i stedet bliver et krav til startkapital, dvs. et krav til kapitalgrundlagets størrelse på tilladelsestidspunktet. Dermed opnås en mere direktivnær gennemførelse af CRD IV, idet direktivet også anvender begrebet startkapital.

Konsekvenserne ved dette forslag er, at der er flere selskaber, der får mulighed for at ansøge om tilladelse som fondsmæglerselskab, idet kravene til startkapital sænkes og i visse tilfælde kan erstattes af en erhvervsansvarsforsikring eller lignende garanti.

Til nr. 4 (§ 9, stk. 11 og 12, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indføre et nyt stk. 11, der indeholder krav om, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 9, stk. 8, 3. pkt., og dermed krav om en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 50.000 euro og/eller en erhvervsansvarsforsikring, én gang om året skal indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Endvidere skal virksomheder, der har valgt at have en erhvervsansvarsforsikring, én gang årligt erklære, at virksomhedens erhvervsansvarsforsikring opfylder betingelserne i § 9, stk. 8, 3. pkt., nr. 2 og 3. Den foreslåede stk. 11 indebærer endvidere krav om, at fondsmæglerselskaber skal indsende denne erklæring til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil derved kunne påse, at kravet om en ansvarsforsikring eller lignende dækning er opfyldt. Erklæringen skal underskrives af fondsmæglerselskabets bestyrelse eller direktion. Forslaget gennemfører artikel 17, stk. 1, i MiFID-direktivet, der fastslår en pligt for landene inden for Den Europæiske Union til at føre tilsyn med, at investeringsselskaber løbende opfylder de driftsbetingelser, der stilles efter lovgivningen.

Det foreslås at indføre et nyt stk. 12, som bemyndiger Finanstilsynet til at udstede nærmere regler om den i stk. 8, 3. pkt., nævnte erhvervsansvarsforsikring, herunder regler om erhvervsansvarsforsikringens dækning ved et fondsmæglerselskabs ophør.

Til nr. 5 (§ 75, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 75, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at hvis et medlem af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet efter bl.a. § 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 75, stk. 3, til § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 6, 8 og 9 (§ 77, stk. 5, § 78, stk. 2, og § 80, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77, stk. 5, § 78, stk. 2, og § 80, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed indeholder bestemmelser vedrørende oplysninger og erklæringer, som den eksterne revisor skal afgive i revisionsprotokollatet.

Det følger af § 77, stk. 5, at den eksterne revisor årligt skal gennemgå den finansielle virksomheds retningslinjer for kontrol med overholdelse af spekulationsforbuddet i § 77, stk. 1 og 2. Formålet med bestemmelserne i § 77 er at hindre konflikter mellem den finansielle virksomheds interesser og egeninteressen hos en person, der er omfattet af spekulationsforbuddet.

Det følger af § 78, stk. 2, at virksomhedens eksterne revisor skal afgive erklæring om, hvorvidt eksponeringer mod bestyrelsesmedlemmer og direktører er bevilget i henhold til virksomhedens sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Formålet med kravene i § 78 er at sikre, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke udnytter deres stilling eller hverv til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå.

Det følger af § 80, stk. 8, at virksomhedens eksterne revisor skal afgive erklæring om, hvorvidt virksomheden har eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, hvor personer ansat af bestyrelsen, direktører eller andre ledende medarbejdere deltager i driften.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Der henvises til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt punkt i § 77, stk. 5, § 78, stk. 2, og § 80, stk. 8, der indebærer, at den erklæring eller de oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis virksomheden ikke fører en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Den krævede oplysning og de krævede erklæringer fra virksomhedens eksterne revisor skal fortsat være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Forslaget vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Lovforslagets § 1, nr. 22, indebærer, at de virksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende den anden tilsvarende dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder, til Finanstilsynet i stedet for kopi af revisionsprotokollen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 7 (§ 77 a, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 77 a, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at en virksomhed kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder kapitalkravet eller solvenskravet i bl.a. § 125, stk. 1-6 og 8.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11 og 13, bliver § 125, stk. 4 og 8, til § 125, stk. 2 og 3, og § 125, stk. 2, 3, 5 og 6, ophæves. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 77 a, stk. 1, nr. 6, til § 125, stk. 1-6 og 8, til § 125, stk. 1-3.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 10 (§ 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at den alene gælder for fondsmæglerselskaber I. Dermed vil bestemmelsen alene finde anvendelse for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter eller fondsmæglerselskaber, som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. definitionen af fondsmæglerselskab I i § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at hovedparten af fondsmæglerselskaberne ved lovens ikrafttrædelse ikke behøver at opgøre og opfylde det individuelle solvensbehov, hvor selskabets risici opgøres i henhold til bekendtgørelsen om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Baggrunden for denne ændring er et ønske om at sænke kapitalkravene for fondsmæglerselskaber, så de er i overensstemmelse med EU-lovgivningens minimumskrav. Dette betyder, at alene fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af kravet om intern kapital i artikel 73 i CRD IV, bliver omfattet af § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 11 (§ 125, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at kapitalgrundlaget i et fondsmæglerselskab, der ikke er et fondsmæglerselskab I, skal udgøre mindst 1 mio. euro for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at udføre den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelse, og mindst 0,3 mio. euro for andre fondsmæglerselskaber.

Den gældende § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af kravet i artikel 97, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), om at have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, er omfattet af et tilsvarende krav i henhold til § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Med dette lovforslag foreslås det at nedsætte kapitalkravene til fondsmæglerselskaber, så de bliver i overensstemmelse med EU-lovgivningens minimumskrav.

Det foreslås derfor at ophæve § 125, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed. Hermed reduceres kapitalkravene til fondsmæglerselskaber til niveauerne i CRD IV og CRR.

Dermed vil ingen fondsmæglerselskaber have et større krav til startkapitalen (og efterfølgende til kapitalgrundlaget), end de niveauer, som er angivet i EU-lovgivningen. Derudover vil alene de fondsmæglerselskaber, der er omfattet af et krav om, at kapitalgrundlaget mindst skal være på en fjerdedel af foregående års faste omkostninger i henhold til artikel 97, stk. 1, i CRR være omfattet af dette krav.

Forslaget forventes at medføre, at der er flere selskaber, der får mulighed for at ansøge om tilladelse som fondsmæglerselskab, idet kapitalkravene generelt bliver nedsat.

Til nr. 12 (§ 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab på baggrund af vurderingen i henhold til § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal opgøre selskabets individuelle solvensbehov.

Anvendelsesområdet for § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed foreslås ændret, jf. § 1, nr. 7, i dette lovforslag, således at bestemmelsen alene gælder for fondsmæglerselskaber I. Det er således alene bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab I, der skal foretage en vurdering i medfør af § 125, stk. 1. Som følge heraf foreslås det tillige at ændre anvendelsesområdet i § 125, stk. 4, der bliver til § 125, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det er som følge heraf alene bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab I, der skal opgøre selskabets individuelle solvensbehov på baggrund af vurderingen efter § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ændringen indebærer, at bestemmelsen alene vil finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, dvs. fondsmæglerselskaber der har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. definitionen af fondsmæglerselskab I i § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 13 (§ 125, stk. 5-7, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at solvensbehovet for fondsmæglerselskaber omfattet af artikel 92, stk. 1, eller artikel 95, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber ikke kan være mindre end de tre øvrige kapitalkrav. De tre kapitalkrav udgør et krav om et kapitalgrundlag på mindst 8 pct. af den samlede risikoeksponering, et krav om en fjerdedel af foregående års de faste omkostninger samt et minimumskapitalkrav, der svarer til startkapitalkravet.

Den gældende § 125, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører dets kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til dets kunder,

ikke kan være mindre end kapitalkravene i den gældende § 125, stk. 2 og 3, der foreslås ophævet.

Den gældende § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af § 125, stk. 5, skal opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Ligeledes indeholder § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed krav om, at solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 125, stk. 6, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Som følge af at det foreslås at nedsætte kapitalkravene til fondsmæglerselskaber, så de bliver i overensstemmelse med EU-lovgivningens minimumskrav, herunder at alene fondsmæglerselskaber I skal være omfattet af kravet om at opføre og overholde et individuelt solvensbehov, jf. § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, vurderes det, at den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed ligeledes bør ophæves. Kravene om et kapitalgrundlag på mindst 8 pct. af den samlede risikoeksponering og en fjerdedel af foregående års faste omkostninger fremgår således direkte af hhv. artikel 92, stk. 1, litra c, og 97, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR).

Som følge af at det foreslås at fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, ikke fremover skal opføre og overholde et individuelt solvensbehov, jf. § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, vurderes det, at den gældende § 125, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed bør ophæves. Dette også som følge af, at de krav, de pågældende fondsmæglerselskaber skal tage hensyn til i forbindelse med opgørelsen af det individuelle solvensbehov, dvs. de gældende § 125, stk. 2 og 3, foreslås ophævet.

Den gældende § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed foreslås endvidere ophævet, dels som følge af, at § 125, stk. 5 og 6, ophæves, dels som følge af, at en tilsvarende bestemmelse fremgår direkte af artikel 92, stk. 2, litra c, i CRR.

Til nr. 14 (§ 125, stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for fondsmæglerselskaber i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR). Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til, hvilken type kapital der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at den alene gælder for fondsmæglerselskaber I. Dette er en konsekvens af forslaget om at nedsætte kapitalkravene til fondsmæglerselskaber, således at kravene til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag reduceres til niveauerne i CRD IV og CRR.

Dermed vil bestemmelsen alene finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, dvs. fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter eller fondsmæglerselskaber som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed.

Dette betyder, at Finanstilsynet efter lovens ikrafttrædelse ikke har mulighed for at fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i CRR, for hovedparten af fondsmæglerselskaberne.

Til nr. 15 (§ 125, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at den alene gælder for grupper af fondsmæglerselskaber I. Dette er en konsekvens af forslaget om at sænke kapitalkravene, så de er i overensstemmelse med niveauerne i CRD IV og CRR.

Dermed vil bestemmelsen alene finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, dvs. fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter eller fondsmæglerselskaber som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at Finanstilsynet efter lovens ikrafttrædelse ikke har mulighed for at fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav til de fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, uanset at disse måtte have særlige risici.

Til nr. 16 (§ 125, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 10, fastslår, at Finanstilsynet har mulighed for at pålægge fondsmæglerselskaber at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget. Bestemmelsen gennemfører artikel 104, stk. 1, litra d, i CRD IV for fondsmæglerselskaber I.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at den alene gælder for fondsmæglerselskaber I. Dette er en konsekvens af forslaget om at sænke kravene til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag til niveauerne CRD IV og CRR.

Dermed vil bestemmelsen alene finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, dvs. fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter eller fondsmæglerselskaber som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. definitionen af fondsmæglerselskab I i § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at Finanstilsynet efter lovens ikrafttrædelse ikke har mulighed for at pålægge et fondsmæglerselskab, der ikke er et fondsmæglerselskab I, at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Til nr. 17 (§ 125 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125 a i lov om finansiel virksomhed handler om det kombinerede kapitalbufferkrav. § 125 a, stk. 7, henviser til det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 125, stk. 8.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11 og 13, bliver § 125, stk. 8, til § 125, stk. 3, og § 125, stk. 4, bliver til § 125, stk. 2. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 125 a, stk. 7, til § 125, stk. 8, til § 125, stk. 3, samt at ændre henvisningen i § 125 a, stk. 7, til § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 18 (§ 126 e, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Efter bestemmelsen kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, jf. stk. 1, 1. pkt., i gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner omfattet af den gældende § 175 b, stk. 1.

Som følge af den ved dette lovforslag foreslåede ændring af § 175 b, hvorved der indsættes nye stk. 2 og 3, og anvendelsesområdet for solvenskapitalkravet efter § 175 b ikke kun er afgrænset til koncerner, men også grupper, foreslås det at ændre henvisningen i § 126 e, stk. 6, fra koncerner omfattet af § 175 b, stk. 1, til koncerner eller grupper omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2.

Der er alene tale om konsekvensændringer.

Til nr. 19 (§ 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelser efter § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 4, § 126, stk. 1 og 8, og § 126 a, stk. 1.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 143, stk. 1, nr. 2, til § 125, stk. 1 og 4, til § 125, stk. 1 og 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 20 (§ 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet har mulighed for at fastsætte nærmere regler om opgørelse af bl.a. fondsmæglerselskabers faste omkostninger.

Det foreslås, at fondsmæglerselskaber ikke skal være omfattet af bestemmelsen som en følge af ophævelsen af den gældende § 125, stk. 3, jf. lovforslagets §, nr. 8, hvorefter de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af kravet om mindst at have et kapitalgrundlag på en fjerdedel af foregående års faste omkostninger i artikel 97, stk. 1, i CRR, bliver omfattet af et tilsvarende krav i henhold til lov om finansiel virksomhed. Ophævelsen af den gældende § 125, stk. 3, medfører således, at der ikke er behov for en hjemmel til at fastlægge nærmere regler om opgørelse af faste omkostninger for fondsmæglerselskaber.

De fondsmæglerselskaber, som er omfattet af kravet baseret på faste omkostninger i artikel 97, stk. 1, CRR, er omfattet af reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastlægger nærmere regler i forbindelse med kravet baseret på faste omkostninger.

Til nr. 21 og 22 (§ 173, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt., og stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 173, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at bl.a. § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, finder anvendelse på en koncern i de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Endvidere angiver den gældende § 173, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, hvordan opgørelsen af kapitalkravene i § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, skal ske.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11 og 13, bliver § 125, stk. 4 og 7-9, til § 125, stk. 2-4 og § 125, stk. 5 og 7, ophævet. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningerne i § 173, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, til § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, til § 125, stk. 1-4.

Ændringerne er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 23 (§ 175 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende stk. 1, at bestyrelsen og direktionen for den øverste modervirksomhed i en koncern har pligt til at sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark og er et gruppe 1-forsikringselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed, hvor mindst en af dattervirksomheder skal være et forsikringselskab.

Stk. 1 blev indført i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 og havde til formål at implementere reglerne om koncernsolvens i Solvens II-direktivet, jf. særligt artikel 213, stk. 2, litra a og b, samt artikel 218, stk. 2 og 3.

Artikel 213, stk. 2, litra a-d, i Solvens II-direktivet afgrænser således de koncernstrukturer, som medlemslandene skal føre koncerntilsyn med, og det følger videre af artikel 218 i Solvens II-direktivet, at der for koncernstrukturer omfattet af artikel 213, stk. 2, litra a og b, skal føres tilsyn med koncernsolvensen.

Med de foreslåede ændringer af § 175 b i lov om finansiel virksomhed vil bestemmelsen i højere grad følge systematikken i artikel 213, stk. 2, litra a og b, i Solvens II-direktivet end tilfældet er i dag. Det foreslåede stk. 1 indebærer en gennemførelse af artikel 213, stk. 2, litra b, mens det foreslåede nye stk. 2 – sammen med det foreslåede nye stk. 3 – indebærer en gennemførelse af artikel 213, stk. 2, litra a, i begge tilfælde relateret til kravet om tilsyn med koncernsolvens, jf. artikel 218, stk. 2 og 3, i Solvens II-direktivet.

Af lovtekniske årsager foreslås det at affatte stk. 1 på ny. Der er dog i vidt omfang tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse.

Efter lovforslaget påhviler det således bestyrelsen for den øverste modervirksomhed i en koncern at sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark.

I modsætning til i dag, hvor pligten til at sikre kravets overholdelse påhviler både bestyrelse og direktion, følger det som anført ovenfor af forslaget, at pligten fremadrettet påhviler selskabets bestyrelse. Dette er i overensstemmelse med § 3, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., hvorefter det bl.a. er en bestyrelsesopgave at vurdere og træffe beslutning om virksomhedens budgetter, kapital og likviditet.

Det følger af den gældende formulering, at kravene finder anvendelse, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark og er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab.

Med den foreslåede nye affattelse vedrører stk. 1 ikke længere situationen, hvor øverste modervirksomhed er et gruppe 1-forsikringsselskab, hvilket er i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra b, i Solvens II-direktivet.

Derudover foreslås der foretaget en mindre sproglig tilpasning. Det foreslås således at ændre »en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a«, til »en finansiell holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a«.

Henvisningen til § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiell virksomhed er en del af implementeringen af artikel 213, stk. 2, litra b, i Solvens II-direktivet, hvorefter der bl.a. skal udøves koncerntilsyn med forsikrings- eller genforsikringselskaber, hvis moderselskab er et blandet finansielt holdingselskab, hvilket i en dansk sammenhæng bedst kan sammenlignes med en finansiell holdingvirksomhed som defineret i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a.

Den gældende formulering af stk. 1 kan imidlertid give anledning til en forståelse af henvisningen til § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed, hvorefter en holdingstruktur enten omfattes af litra a eller b. Dette er ikke meningen, og der vil i praksis ofte være sammenfald, hvor holdingstrukturer omfattes af både § 5, stk. 1, nr. 10, litra a og b. Rent lovteknisk er formålet med § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiell virksomhed at fastslå, om en holdingstruktur skal kategoriseres som finansiell holdingvirksomhed eller ej, og i den sammenhæng er det mindre vigtigt, om dette er tilfældet efter litra a eller b. Det foreslås at tilpasse formuleringen, så det tydeliggøres, at det afgørende er, om en given holdingstruktur opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiell virksomhed. Er det tilfældet, og er bestemmelsens øvrige kriterier opfyldt, skal bestemmelsen efterleves.

Den foreslåede nye affattelse af stk. 1 indebærer i øvrigt en tydeliggørelse af, at det ikke alene er danske gruppe 1-forsikringselskaber, der skal indgå ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav, men at det også gælder udenlandske forsikringselskaber, der omfattes af Solvens II-direktivets anvendelsesområde. Det bemærkes i denne forbindelse, at der efter bestemmelsens stk. 7, der bliver stk. 8, er mulighed for efter en konkret vurdering at træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet.

Det bemærkes, at kravet om opgørelse af koncernsolvens efter stk. 1 også gælder i tilfælde, hvor der i koncernen indgår eksempelvis pengeinstitutter. I sådanne tilfælde kan der i medfør af den gældende bekendtgørelse nr. 1027 af 2. september 2015 om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner søges om Finanstilsynets godkendelse til at opgøre koncernsolvensen efter metoder fastsat i bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Kravet om at mindst en af dattervirksomhederne skal være et gruppe 1-forsikringselskab, et tilsvarende forsikringselskab i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab retter sig både mod tilfældet hvor den øverste modervirksomhed er en forsikringsholdingvirksomhed og hvor den øverste modervirksomhed er en finansiell holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a. Den gældende definition af forsikringsholdingvirksomhed sondrer således ikke mellem eksempel-

vis gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber, men da § 175 b, stk. 1, er udtryk for implementering af Solvens II-direktivet, skal bestemmelsen alene finde anvendelse for forsikringsselskaber, der omfattes heraf. Dermed skal gruppe 2-forsikringsselskaber ikke omfattes.

Det nærmere indhold af pligterne for de omfattede koncernstrukturer fremgår, foruden af de øvrige stykker i § 175 b, af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (herefter Solvens II-forordningen), samt af bekendtgørelser udstedt i medfør af § 175 b, stk. 9, der bliver stk. 11. Det er forventningen, at de med dette lovforslag foreslåede ændringer af § 175 b vil give anledning til tilpasninger af disse bekendtgørelser.

Til nr. 24 (§ 175 b, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede stk. 2 er nyt og indebærer, at kravet om tilstedeværelse af kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet også finder anvendelse i tilfælde, hvor der drives forsikringsvirksomhed gennem en gruppe af tilknyttede virksomheder, der er gruppe 1-forsikringsselskaber, tilsvarende forsikringsselskaber i andre lande inden for Den Europæiske Union eller tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskaber, og et gruppe 1-forsikringsselskab indtager en styrende rolle i forhold til gruppens øvrige forsikringsselskaber.

Som anført under bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 175 b, stk. 1, indebærer forslaget til stk. 2 – sammen med det foreslåede nye stk. 3 – en gennemførelse af artikel 213, stk. 2, litra a, i Solvens II-direktivet i relation til kravet om tilsyn med koncernsolvens, jf. artikel 218, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

Hvor anvendelsen af § 175 b, stk. 1, grundlæggende fordrer, at der er tale om en koncern, som dette begreb er defineret i lov om finansiel virksomhed, dvs. en modervirksomhed og en eller flere dattervirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 7-9, samt §§ 5 a og 5 b i lov om finansiel virksomhed, gør dette sig ikke gældende i forhold til anvendelsen af stk. 2.

Forslaget til et nyt stk. 2 udspringer af, at der efter artikel 213, stk. 2, litra a, i Solvens II-direktivet skal udøves, hvad der efter Solvens II-direktivet betegnes som koncerntilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er deltagende selskaber i mindst et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab. Se i øvrigt det foreslåede stk. 3 og de tilhørende bemærkninger nedenfor for nærmere om, hvornår der er tale om et deltagende selskab.

Et deltagende selskab kan være et moderselskab, men behøver ikke være det og kan eksempelvis også være et selskab, der besidder en kapitalinteresse i et andet selskab og således ikke nødvendigvis har bestemmende indflydelse over dette andet selskab. Efter lov om finansiel virksomhed er det en forudsætning for, at der er tale om en koncern, at et selskab har bestemmende indflydelse over et andet. Af denne årsag er anvendelsesområdet for stk. 2 afgrænset til at vedrøre en gruppe af virksomheder. De kan være knyttet til hinanden som moder- og dat-

tervirksomhed, men behøver ikke være det, jf. i øvrigt det foreslåede stk. 3 med tilhørende bemærkninger.

Formålet med kravet om at der skal være et gruppe 1-forsikringsselskab, der indtager en styrende rolle i gruppen af forsikringsselskaber – som ikke behøver være danske gruppe 1-forsikringsselskaber, men også kan være udenlandske forsikringsselskaber, der er underlagt Solvens II-reguleringen – er at fastlægge, hvornår koncerntilsynet skal udøves af danske myndigheder. Der tilsigtes dermed en afgrænsning af anvendelsesområdet for bestemmelsen lig afgrænsningen efter stk. 1, hvorefter kravet om tilstedeværelse af kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet finder anvendelse, når den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark. Den herved foretagne afgrænsning ses at være i overensstemmelse med udgangspunktet efter Solvens II-direktivet, hvorefter reglerne om koncerntilsyn finder anvendelse på det endelige (moder)selskab inden for Den Europæiske Union, jf. artikel 215, stk. 1.

Hvornår der er tale om en styrende rolle vil afhænge af karakteren af tilknytningen mellem forsikringsselskaberne, jf. det foreslåede stk. 3.

Er der tale om forsikringsselskaber, der er knyttet til hinanden som moder- og dattervirksomhed, jf. stk. 3, nr. 1, vil modervirksomheden være den styrende. Hvis flere forsikringsselskaber opfylder et eller flere af kriterierne i § 5 b i lov om finansiel virksomhed, er det alene det forsikringsselskab, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over selskabets økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

Hvor tilknytningen består i en kapitalinteresse, jf. stk. 3, nr. 2, vil det styrende selskab være det, der besidder en kapitalinteresse i et andet.

Er der tale om flere forsikringsselskaber, der i henhold til aftale eller vedtægter er underlagt fælles ledelse, jf. stk. 3, nr. 3, eller flere forsikringsselskaber, hvori ledelsen for flertallets vedkommende består af samme personer, jf. stk. 3, nr. 4, vil afgørelsen ligeledes bero på en vurdering af de konkrete omstændigheder.

Det er bestyrelsen for det gruppe 1-forsikringsselskab, der indtager den styrende rolle i gruppen af forsikringsselskaber, som skal sikre, at gruppen af forsikringsselskaber er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for gruppen. At denne pligt påhviler bestyrelsen er i overensstemmelse med § 3, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., hvorefter det bl.a. er en bestyrelsesopgave at vurdere og træffe beslutning om virksomhedens budgetter, kapital og likviditet.

Ligesom tilfældet er med forslaget til nyaffattelsen af stk. 1 følger det klart af forslaget til stk. 2, at det ikke alene er danske gruppe 1-forsikringsselskaber, der skal indgå ved opgørelsen af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav, men at det også gælder udenlandske forsikringsselska-

ber, der omfattes af Solvens II-direktivets anvendelsesområde. Det bemærkes i denne forbindelse, at der efter bestemmelsens stk. 7, der bliver stk. 8, er mulighed for efter en konkret vurdering at træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet.

Det nærmere indhold af pligterne for de omfattede koncernstrukturer fremgår, foruden af de øvrige stykker i § 175 b, af Solvens II-forordningen, samt af bekendtgørelser udstedt i medfør af § 175 b, stk. 9, der bliver stk. 11. Det er forventningen, at de med dette lovforslag foreslåede ændringer af § 175 b vil give anledning til tilpasninger af disse bekendtgørelser.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3, der fastlægger hvornår der er tale om tilknyttede virksomheder i forhold til det foreslåede nye stk. 2.

Forslaget indebærer en implementering af begreberne deltagende og tilknyttet selskab, som disse er defineret i artikel 212, stk. 1, litra a og b, i Solvens II-direktivet. Det følger heraf, at et deltagende selskab er et selskab, som enten er et moderselskab eller et andet selskab, der besidder en kapitalinteresse, eller et selskab, der er knyttet til et andet selskab som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, mens et tilknyttet selskab grundlæggende er det modsatte, dvs. et selskab, som enten er et datterselskab eller et andet selskab, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller et selskab, der er knyttet til et andet selskab som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

I overensstemmelse hermed følger det af forslaget til § 175 b, stk. 3, nr. 1-4, at tilknyttede selskaber er moder- og dattervirksomheder, en virksomhed, der har en kapitalinteresse i en anden virksomhed, flere virksomheder, der i henhold til aftale eller vedtægter er underlagt fælles ledelse, og flere virksomheder, hvori ledelserne i gruppe 1-forsikringselskaberne for flertallets vedkommende består af samme personer.

En modervirksomhed er en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed, mens en dattervirksomhed er en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmende indflydelse er defineret i § 5 b i lov om finansiel virksomhed.

Ved kapitalinteresser forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, jf. § 5, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det bemærkes i øvrigt, at det følger af artikel 212, stk. 2, 3. afsnit, i Solvens II-direktivet, at tilsynsmyndighederne i forhold til det afsnit i direktivet, hvori koncernreguleringen er indeholdt, yderligere skal betragte enhver direkte eller indirekte besiddelse af stemmerettigheder eller kapital i et selskab, på hvilket der efter tilsynsmyndighedernes opfattelse udøves en fak-

tisk bestemmende indflydelse, som kapitalinteresse. Faktisk bestemmende indflydelse vil efter lov om finansiel virksomhed indebære, at der er tale om en dattervirksomhed, og en sådan sammenhæng mellem flere virksomheder vil herefter indebære, at der er tale om tilknyttet virksomhed i henhold til det foreslåede stk. 2, nr. 1.

Nr. 3 og 4 udspringer af henvisningen i artikel 212, stk. 1, litra a og b, i Solvens II-direktivet til artikel 12, stk. 1, i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber. Dette direktiv er i dag afløst af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, hvori artikel 22, stk. 7, er affattet tilsvarende førnævnte artikel 12, stk. 1. Det følger heraf, at der består en relevant tilknytning imellem flere virksomheder, når flere virksomheder i henhold til aftale eller vedtægter er underlagt fælles ledelse eller ledelserne for flertallets vedkommende består af samme personer.

Til nr. 25-32 (§ 175 b, stk. 4-11, i lov om finansiel virksomhed)

Der foreslås en række ændringer i § 175 b, stk. 2-9, der med forslaget om at indsætte nye stk. 2 og 3 bliver til § 175 b, stk. 4-11. Der er alene tale om henvisningsændringer foranlediget af indsættelsen af de nye stk. 2 og 3, ligesom der er tale om konsekvensændringer som følge af, at der med indsættelsen af stk. 2 ikke kun tales om koncerner, men også om grupper. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at grupper omfattet af det foreslåede stk. 2 underlægges samme krav, som i dag gælder for den øverste modervirksomhed.

Til nr. 33 og 34 (§ 175 c, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 175 c, at Finanstilsynet efter regler fastsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 216, stk. 7, i Solvens II-direktivet, kan træffe afgørelse om, at § 175 b eller dele heraf finder anvendelse på den danske del af en koncern, hvori der indgår et gruppe 1-forsikringsselskab, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er beliggende i Danmark.

Formålet med § 175 c er at sikre, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med en dansk del af en sådan koncern.

§ 175 c blev indført i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 for at gennemføre artikel 216 og 217 i Solvens II-direktivet.

Efter den gældende bestemmelses 2. pkt. påses overholdelsen af de relevante bestemmelser af det øverste forsikringsselskab, den øverste forsikringsholdingvirksomhed eller den øverste blandede finansielle holdingvirksomhed i den danske del af koncernen.

Det foreslås at lade henvisningen til det øverste forsikringsselskab udgå af bestemmelsens 2. pkt. Forslaget er en konsekvens af den med dette lovforslag foreslåede ændring af § 175 b, stk. 1, der fremadrettet vil vedrøre koncerner, hvor øverste modervirksomhed er en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i §

5, stk. 1, nr. 10, litra 1, i lov om finansiel virksomhed, men – i modsætning til i dag – ikke et forsikringsselskab.

Ligeledes som en konsekvens af den med dette lovforslag foreslåede ændring af § 175 b, hvorved der indsættes nye stk. 2 og 3, og anvendelsesområdet for solvenskapitalkravet efter § 175 b ikke kun er afgrænset til koncerner, men også grupper, foreslås det at indsætte et nyt 3. pkt. i § 175 c. Efter forslaget til nyt 3. pkt. finder bestemmelsens 1. og 2. pkt. også anvendelse, hvor det styrende selskab, jf. det foreslåede § 175 b, stk. 2, ikke er et gruppe 1-forsikringsselskab, og i disse tilfælde påser det øverste af flere gruppe 1-forsikringsselskaber overholdelse af de relevante bestemmelser. Formålet er at sikre Finanstilsynet mulighed for at føre et effektivt tilsyn med en dansk del af en sådan gruppe.

Til nr. 35 (§ 179, nr. 1, og § 180, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 179, nr. 1, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed bl.a. i et tilfælde, hvor koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskapitalkravet i § 175 b, stk. 1, 3 og 4.

Det følger af § 180, nr. 1, at Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiel virksomhed, bl.a. i tilfælde hvor modervirksomheden eller koncernen ikke opfylder solvenskapitalkravet i § 175 b, stk. 1, 3 og 4.

Da der med dette lovforslag foreslås indsat nye stk. 2 og 3 i § 175 b er det nødvendigt at ændre henvisningerne i § 179, nr. 1, og § 180, nr. 1, til § 175 b, stk. 3 og 4, så der i stedet henvises til § 175 b, stk. 5 og 6.

Der er alene tale om konsekvensændringer.

Til nr. 36 (§ 194, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed mv.)

Det følger af § 194, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder m.fl. skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det følger af § 194, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter § 194, stk. 1.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringsselskaber, kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, i stedet skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 37 (§ 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 224, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vedrører Finanstilsynets muligheder for inddragelse af en tilladelse. § 224, stk. 1, nr. 2, henviser til kapitalkravene i bl.a. § 125, stk. 2, nr. 1 og 2.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11, ophæves § 125, stk. 2. Det foreslås som følge heraf, at henvisningen i § 224, stk. 1, nr. 2, til § 125, stk. 2, nr. 1 og 2, udgår.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 38 (§ 199, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed mv.)

Det følger af § 199, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen i finansielle virksomheder m.fl. ikke kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven.

Bestemmelsen foreslås præciseret som følge af, at der med lov nr. 631 af 8. juni 2016 ændres i habilitetsreglerne i revisorloven, ligesom der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning

(EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen) fastsættes særlige regler herom. Der gælder dermed yderligere regler for virksomheder af interesse for offentligheden i forhold til virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden.

Det foreslås at ændre § 199, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed, så det fremgår, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne ikke må påtage sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem i revisorloven og i forordningen, der gælder for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Til nr. 39 (§ 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vedrører Finanstilsynets muligheder for inddragelse af en tilladelse. § 225, stk. 1, henviser til kapitalkravene i bl.a. § 125, stk. 4 og 5.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11 og 13, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2, og § 125, stk. 5, ophæves. Det foreslås som følge heraf, at ændre henvisningen i § 225, stk. 1, til § 125, stk. 4 og 5, til § 125, stk. 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 40 (§ 283, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende § 283, stk. 2, at den øverste modervirksomhed i en koncern omfattet af § 175 b, stk. 1, årligt skal offentliggøre en rapport om koncernens solvens og finansielle situation, samt at den øverste modervirksomhed årligt skal indsende en uddybende rapport om koncernens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet.

§ 283 blev indført i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 og implementerede for så vidt angår kravet om offentliggørelse af en rapport på koncernniveau artikel 256 i Solvens II-direktivet, mens kravet om indsendelse af en årlig uddybende rapport på koncernniveau til Finanstilsynet udspringer af artikel 35, stk. 2, litra a, nr. i, i Solvens II-direktivet, med de præciseringer, der følger af artikel 372, jf. artikel 304, stk. 1, litra b, i Solvens II-forordningen.

Som anført under bemærkningerne til den med dette lovforslag foreslåede indsættelse af nyt § 175 b, stk. 2, er der forskel på koncerndefinitionen i lov om finansiel virksomhed og koncerndefinitionen i Solvens II-direktivet. Kravet om indsendelse af en uddybende rapport gælder i henhold til Solvens II-direktivet og Solvens II-forordningen for koncerner, som dette begreb forstås i en Solvens II-sammenhæng, hvorfor kravet efter § 283, stk. 2, foruden for koncerner omfattet af § 175 b, stk. 1, også skal gælde for grupper omfattet af det foreslåede § 175 b, stk. 2. Det foreslås derfor at indsætte et 3. pkt. i § 283, stk. 2, hvorefter bestemmelsens 1. og 2.

pkt. finder tilsvarende anvendelse for det styrende gruppe 1-forsikringsselskab i grupper omfattet af § 175 b, stk. 1.

De nærmere krav til indholdet af rapporterne følger foruden af Solvens II-forordningen af bekendtgørelse nr. 1761 af 15. december 2015 om solvens og finansiell situation for gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner.

Til nr. 41 (§ 308, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 308, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet én gang årligt udpeger systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark. Herudover fremgår det af § 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiell virksomhed, at udpegningen senest skal foretages den 30. juni hvert år, og at udpegningen første gang skal ske senest den 30. juni 2014.

Det vurderes ikke nødvendigt at bibeholde henvisningen til, at udpegning af danske SIFler første gang skal ske senest den 30. juni 2014, da dette allerede er sket.

§ 308, stk. 1, 1. og 3. pkt., foreslås sammenskrevet, således at det fremadrettet fremgår af § 308, stk. 1, 1. pkt., at udpegningen skal foretages senest den 30. juni hvert år. § 308, stk. 1, 3. pkt., foreslås som følge heraf ophævet, jf. dette lovforslags § 1, nr. 37.

Til nr. 42 (§ 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiell virksomhed, at udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) senest skal foretages den 30. juni hvert år, og at udpegningen første gang skal ske senest den 30. juni 2014.

§ 308, stk. 1, 3. pkt., foreslås ophævet som følge af den foreslåede sammenskrivning af § 308, stk. 1, 1. og 3. pkt., jf. dette lovforslags § 1, nr. 36, som der henvises til.

Samtidig foreslås der indsat et nyt 3. pkt., hvorefter Finanstilsynet får mulighed for at udpege SIFler henover hele året, således at Finanstilsynets udpegning af SIFler ikke er begrænset til den årlige udpegning. Ved udpegning som SIFI underlægges et institut en række krav, der er særlige for SIFler, herunder krav vedrørende kapital og god selskabsledelse.

Udgangspunktet er fortsat, at Finanstilsynet én gang årligt senest den 30. juni udpeger SIFler i Danmark. Der vil dog der kunne opstå situationer, der nødvendiggør en udpegning af et institut som SIFI enten før eller efter den årligt tilbagevendende SIFI-udpegning.

Det er f.eks. tilfældet, hvor en omstrukturering i en koncern for et allerede udpeget SIFI medfører, at et andet institut i koncernen skal udpeges som et SIFI. Dette kunne eksempelvis være tilfældet ved en fusion, hvor et udpeget SIFI fusionerer med et selskab beliggende uden for Danmark, og hvor det fortsættende selskab har eller får hjemsted i udlandet. Her vil et datterinstitut i Danmark af det tidligere udpegede SIFI kunne blive udpeget som et selvstændigt

SIFI, når fusionen er gennemført, hvis det pågældende institut allerede i to på hinanden følgende år har overskredet en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI.

Det samme gør sig gældende, hvor et udpeget SIFI flytter hjemsted til et land uden for Danmark, men hvor et eller flere datterinstitutter vedbliver med at have hjemsted i Danmark. Overskrider et datterinstitut allerede en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI i to på hinanden følgende år, vil det kunne udpeges som SIFI, når flytningen af moderinstitutets hjemsted er gennemført.

Ligeledes vil der ved et udenlandsk kreditinstituts flytning af hjemsted til Danmark kunne ske udpegning af instituttet som SIFI, når etableringen er gennemført, hvis instituttet allerede overskrider en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI i to på hinanden følgende år.

Der kan være andre selskabsretlige og koncernretlige forhold, der kan medføre, at et institut vil skulle udpeges som SIFI før eller efter den årligt tilbagevendende SIFI-udpegning. Det kan f.eks. være tilfældet ved et SIFI's udskillelse af et datterinstitut uden for koncernen. Har datterinstituttet allerede i to på hinanden følgende år overskredet en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI, vil Finanstilsynet kunne udpege det pågældende institut som SIFI, når udskillelsen er gennemført.

Finanstilsynet kan i de angivne og lignende tilfælde foretage udpegning af et institut som SIFI i medfør af den foreslåede bestemmelse. Det er en betingelse for Finanstilsynets udpegning efter den foreslåede bestemmelse, at instituttet opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, herunder at instituttet i to på hinanden følgende år har overskredet en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI.

Erhvervs- og vækstministeren vil kunne udpege et institut som SIFI, hvis instituttet væsentligt overskrider en eller flere af indikatorerne for at blive udpeget som SIFI, uagtet at indikatorerne ikke har været overskredet i to på hinanden følgende år, jf. § 308, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 43 (§ 309, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 125 h i lov om finansiel virksomhed, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en systemisk buffersats til brug for opgørelse af en systemisk buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Den systemiske buffer anvendes til at stille højere kapitalbufferkrav (SIFI-bufferkrav) til udpegede systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI).

Institutter, der udpeges som SIFI, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, senest ved udgangen af det efterfølgende år efter udpegningen, jf. § 309, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. SIFI-bufferkravene finder anvendelse for det udpegede SIFI og for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i en koncern med det udpegede SIFI, jf. § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Der foreslås en ny § 309, stk. 5, som bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at beslutte, at et institut, der udpeges som SIFI i henhold til § 308, stk. 1 eller 3, i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, før fristen som angivet i § 309, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås således at bemyndige erhvervs- og vækstministeren til at kunne fravige indfasningsperioden for SIFI-bufferkravet for konkrete institutter.

Erhvervs- og vækstministeren kan således beslutte, at SIFI-bufferkravet skal opfyldes i umiddelbar forlængelse af et instituts udpegning som SIFI eller et andet tidspunkt, som ligger før udløbet af indfasningsperioden i § 309, stk. 1.

Bemyndigelsen kan anvendes i de tilfælde, hvor et institut, der udpeges som SIFI i Danmark, tidligere har været underlagt et SIFI-bufferkrav eller et lignende udenlandsk ekstra kapitalkrav, og hvor hensynet bag en indfasningsperiode således ikke gør sig gældende. Det vil være tilfældet, hvor Finanstilsynet udpeger et institut som SIFI i medfør af den foreslåede § 308, stk. 1, 3. pkt., jf. dette lovforslags § 1, nr. 37. Det vil endvidere være tilfældet, hvor et institut, som kunne være udpeget i medfør af den foreslåede § 308, stk. 1, 3. pkt., udpeges som led i den årlige udpegning, fordi den koncerninterne omstrukturering eller flytning af hjemsted som medfører, at instituttet skal udpeges som SIFI i Danmark, finder sted umiddelbart forinden den årlige udpegning. Det vil også være i tilfælde af en fusion med bl.a. et allerede udpeget SIFI, hvor der etableres et nyt fortsættende institut. I de tilfælde vil hensynet bag indfasningsperioden ikke gøre sig gældende, og erhvervs- og vækstministeren vil i medfør af forslaget kunne fravige denne for det konkrete institut.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 37, og bemærkningerne hertil.

Erhvervs- og vækstministerens beslutning om at fravige indfasningsperioden for SIFI-bufferkravet finder anvendelse både på SIFI'et og de eventuelle andre pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede SIFI.

Til nr. 44 (§ 341, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed mv.):

Det følger af § 341, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at sparevirksomheder skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det følger af § 341, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter § 341, stk. 1.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringsselskaber, kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, i stedet skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 45 (§ 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

I § 344, stk. 1, angives de regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Efter § 32, stk. 3, i revisorloven er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herafter forordningen).

Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 1, at ansvaret vedrørende dette tilsyn deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, så Finanstilsynet har ansvaret for dette tilsyn i forhold til de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det følger af § 1 a, stk. 1, nr. 3, i revisorloven, at børsnoterede virksomheder, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber er virksomheder af interesse for offentligheden. Det er således i forhold til virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, at Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af den foreslåede § 32, stk. 6, i revisorloven. Finanstilsynet er i forhold til disse virksomheder ansvarlig for at udøve det tilsyn, som er beskrevet i § 32, stk. 3, nr. 1, i revisorloven.

Det foreslås, at dette tilføjes § 344 i lov om finansiel virksomhed som et nyt pkt. 4, således at det fremgår, at Finanstilsynet endvidere er ansvarlig for tilsynet efter § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Til nr. 46 (§ 363 a i lov om finansiel virksomhed)

§ 363 a i lov om finansiel virksomhed regulerer den årlige afgift, som filialer af udenlandske virksomheder skal betale til Finanstilsynet.

Det foreslås at øge den årlige afgift til Finanstilsynet fra filialer af udenlandske kreditinstitutter, hvor Finanstilsynet deltager i et tilsynskollegium. Den nuværende afgift for disse filialer er på 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. Dette blev fastsat i 2009 (lov nr. 392 af 25. maj 2009) på grundlag af de daværende opgaver for tilsynskollegier.

Ved et tilsynskollegium forstås et samarbejdsforum, der ledes af tilsynsmyndigheden fra den finansielle virksomheds hjemland og med deltagelse af tilsynsmyndigheder fra lande, hvor virksomheden har dattervirksomheder eller filialer.

Der er nu langt flere opgaver for Finanstilsynet ved at deltage i et tilsynskollegium, og det foreslås derfor at forøge satsen fra 20 pct. til 50 pct. for filialer af udenlandske kreditinstitutter. Dog foreslås den forøget til 80 pct. for filialer, der er så store, at de i henhold til § 308 i lov om finansiel virksomhed ville være systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, hvis de var et dansk pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Opgaverne forbundet med deltagelse i et tilsynskollegium er beskrevet nedenfor.

Derudover har Finanstilsynet for alle filialer ansvaret for tilsynet med filialernes forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og tilsynet med god skik-reglerne om forbrugerbeskyttelse.

Kravene til deltagerne i tilsynskollegierne har udviklet sig betydeligt siden 2009, bl.a. som følge af CRD IV og medfølgende sekundære retsakter.

Gennemførelsen af den delegerede forordning og gennemførelsesforordningen om fastlæggelse af tilsynskollegiernes virkemåde (henholdsvis Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 af 16. oktober 2015 om supplerende regler til CRD IV for så vidt angår regulerings-

mæssige tekniske standarder med henblik på præcisering af de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99 af 16. oktober 2015 om gennemførelsestekniske standarder for så vidt angår fastlæggelse af tilsynskollegiernes virkemåde i praksis), jf. art. 116(4)(5) i CRD IV, medfører således øgede krav til de enkelte kollegiedeltagere. Forordningerne øger bl.a. den løbende koordinering og rapportering mellem tilsynsmyndighederne i kollegiet. Derudover har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) generelt øget forventningerne til arbejdet i kollegierne, herunder kravene til tilsynsaktiviteter og informationsudveksling på og mellem møder.

Den delegerede forordning og gennemførelsesforordningen for informationsudveksling (henholdsvis Kommissionens delegerede forordning (EU) 524/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til CRD IV for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de oplysninger, de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet meddeler hinanden og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 620/2014 af 4. juni 2014 om fastlæggelse af gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i overensstemmelse med CRD IV), jf. art. 50 (6)(7) i CRD IV, fastsætter endvidere specifikke krav om udveksling af informationer mellem hjem- og værtslandstilsyn særligt for tilsynet med filialer.

En af de større og tidskrævende opgaver for deltagerne i et tilsynskollegium er den årlige samlede risikovurdering af koncernen og de enkelte finansielle virksomheder i koncernen og den tilsvarende risikovurdering på likviditetsområdet af koncernen og dens enkelte finansielle virksomheder. Risikovurderingsrapporterne er grundlaget for de involverede tilsynsmyndigheders fælles beslutninger om kapital og likviditet for koncernen og dens enkelte finansielle virksomheder, jf. art. 113 i CRD IV. Kravene til processerne er specificeret i gennemførelsesforordning nr. 710/2014 af 23. juni 2014 (Kommissionens gennemførelsesforordning om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav i henhold til CRD IV) og indebærer, at alle relevante myndigheder (hjemlandstilsyn samt værtslandstilsyn for datterbanker og væsentlige filialer) skal udarbejde risikovurderinger af virksomhedens aktiviteter i de pågældende lande og nå til enighed om de samlede risikovurderinger. På den baggrund skal hjemlandstilsynet og værtslandsmyndigheder for datterbanker nå til enighed om de fælles beslutninger om kapital og likviditet.

Derudover betyder gennemførelsen af EBA's retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP) (EBA/GL/2014/13 af 19. december 2014), som trådte i kraft den 1. januar 2016, at der stilles større krav til denne vurdering, som indgår i den ovennævnte årlige samlede risikovurdering. Jo større betydning en filial har for den samlede koncern, des vigtigere bliver bidrag fra værtslandsmyndighederne, og des større krav er der til omfang og detaljeringsgrad i risikovurderingen.

En anden ny tidskrævende opgave, som tilsynskollegierne skal gennemføre på årlig basis, er den fælles vurdering af grænseoverskridende koncerners genopretningsplaner og beslutning herom. Reglerne (direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD)) betyder, at værtslandsmyndigheder for såvel datterselskaber som væsentlige filialer skal involveres i vurderingen af en koncerns genopretningsplan. På samme måde som ved ovennævnte SREP-retningslinjer har størrelsen af filialen betydning for vigtigheden af input fra værtslandsmyndighederne. På grund af kravet om en fælles vurdering og beslutning skal alle involverede myndigheder gennemgå væsentlige dele af koncerngenopretningsplanen, som for de pågældende koncerner er meget omfattende.

Det følger endvidere af BRRD, at der skal oprettes såkaldte afviklingskollegier. Afviklingskollegiet skal bestå af en række myndigheder og involverer også de værtslandsmyndigheder, som deltager i det almindelige tilsynskollegium. Afviklingskollegiet har til formål at koordinere arbejdet vedrørende potentiel afvikling af grænseoverskridende kreditinstitutter, herunder at udarbejde afviklingsplaner, fjerne afviklingshindringer, koordinere finansiering og kommunikation samt ikke mindst at fastsætte krav til nedskrivningsegne passiver (NEP-krav) på konsolideret og datterselskabsniveau.

Med CRD IV (artikel 52), som er gennemført ved § 346 i lov om finansiel virksomhed, blev det også muligt for værtslandsmyndigheder at gennemføre inspektioner i filialer af udenlandske virksomheder. Heraf fremgår, at Finanstilsynet selvstændigt kan foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter eller investeringsselskaber, der er beliggende her i landet.

Finanstilsynet har således fået betydelige yderligere opgaver med filialer af pengeinstitutter, hvor der er oprettet et tilsynskollegium. Dette indebærer, at det ikke længere er rimeligt, at disse filialers afgift til Finanstilsynet kun udgør 20 pct. af den afgift, som danske kreditinstitutter af samme størrelse betaler. Det foreslås derfor at forøge de 20 pct. til 50 pct.

For meget store filialer har Finanstilsynet et særligt stort tidsforbrug. Her er det således særlig vigtigt for tilsynsmyndigheden fra instituttets hjemland, at der bliver ført et tilstrækkeligt tilsyn med risiciene i filialen. Finanstilsynet har et bedre kendskab til risici ved danske aktiviteter, end en udenlandsk myndighed kan have. Hjemlandets tilsynsmyndighed har derfor en interesse i, at Finanstilsynet har en betydelig rolle ved tilsynet med en sådan meget stor filial, herunder ved gennemførelse af inspektioner i filialen. Finanstilsynet har også en væsentlig interesse i dette, da en sådan filial på grund af sin størrelse har betydning for den finansielle stabilitet i Danmark. Påtager filialen sig store risici, vil der således være et konkurrencemæssigt pres på danske institutter for at påtage sig lignende risici. Hvis tab som følge af store risici fører til, at filialen væsentligt må reducere sine aktiviteter i Danmark, vil det endvidere kunne give finansieringsproblemer for en række af filialens erhvervs- og privatkunder.

Som følge af Finanstilsynets særligt store opgaver med meget store filialer foreslås det, at bidraget fra disse filialer bliver 80 procent af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364. Ved afgrænsningen af om en filial er meget stor, anvendes indikatorerne for SIFI i Danmark, jf. § 308, stk. 2. Filialer kan dog ikke udpeges som SIFI i Danmark i medfør af § 308, stk. 2.

Det indebærer, at meget store filialer er filialer, hvor filialens balance udgør mere end 6,5 pct. af Danmarks bruttonationalprodukt, hvor filialens udlån i Danmark udgør mere end 5 pct. af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark, eller hvor filialens indlån i Danmark udgør mere end 5 pct. af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark.

En udenlandsk koncern kan have flere kreditinstitutter, som har filialer i Danmark. Ved vurderingen af om indikatorerne for SIFI i Danmark er overskredet, er det summen af filialernes balancer, filialernes udlån i Danmark eller filialernes indlån i Danmark, der er afgørende.

Tilsvarende kan en udenlandsk koncern have en eller flere kreditinstitutfilialer i Danmark og samtidig have et eller flere danske penge- eller realkreditinstitutter. Ved vurderingen af om indikatorerne for SIFI i Danmark er overskredet, er det summen af filialernes og penge- og realkreditinstitutternes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark, der er afgørende. Dette har alene betydning for filialens eller filialernes afgifter til Finanstilsynet og ikke for penge- og realkreditinstitutternes afgifter.

Til nr. 47 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 373, stk. 1, kan overtrædelse af § 125, stk. 1-6, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Med dette lovforslags § 1, nr. 11 og 13, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2, og § 125, stk. 2, 3, 5 og 6, ophæves. Det foreslås som følge heraf, at ændre henvisningen i § 373, stk. 1, til § 125, stk. 1-6, til § 125, stk. 1 og 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Efter den gældende § 373, stk. 1, kan overtrædelse af § 175 b, stk. 1 og 3, endvidere straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det betyder i dag, jf. § 175 b, stk. 1, at en manglende iagttagelse af pligten for ledelsen for den øverste modervirksomhed i en koncern til at sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark og er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirk-

somhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab, kan straffes i overensstemmelse med § 373, stk. 1.

Det betyder yderligere, jf. § 175 b, stk. 3, at en tilsidesættelse af reglerne om at solvenskapitalkravet for koncernen skal opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering, og enten ved anvendelse af standardformlen eller en af Finanstilsynet godkendt intern model for koncernen, kan straffes i overensstemmelse med § 373, stk. 1.

Med dette lovforslag foreslås en ændring af § 175 b, stk. 1, ligesom der foreslås et nyt § 175 b, stk. 2. Som konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye stykker i bestemmelsen bliver det gældende stk. 3 til stk. 5, og stykket tilpasses, så det også vedrører det foreslåede nye stk. 2. Som følge heraf foreslås henvisningen i § 373, stk. 1, opdateret, så det fremadrettet, foruden § 175 b, stk. 1, er overtrædelse af § 175 b, stk. 5 og 6, der kan straffes med bøde eller fængsel i medfør af § 373, stk. 1.

At overtrædelse af de nævnte bestemmelser foreslås strafpålagt skyldes, at det er af afgørende betydning at solvensreglerne også overholdes på koncern- eller gruppeniveau, så det sikres, at kapitalen er hensigtsmæssigt fordelt inden for koncernen eller gruppen og er tilgængelig til at beskytte forsikringstagerne og de begunstigede, såfremt dette bliver nødvendigt.

Forslaget indebærer, at overtrædelse af § 175 b, stk. 1, 2 og 5, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Dette medfører, at medlemmer af bestyrelsen i den øverste modervirksomhed, jf. § 175 b, stk. 1, eller bestyrelsen for det styrende gruppe 1-forsikringsselskab, jf. § 175 b, stk. 2, kan ifalde bøde- eller fængselsstraf, såfremt det ikke sikres, at der i koncernen eller gruppen er et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen.

Har bestyrelsen truffet beslutninger, der medfører, at kapitalgrundlaget ikke er tilstrækkeligt til dækning af solvenskapitalkravet, kan medlemmerne af bestyrelsen også ifalde bøde- eller fængselsstraf.

Strafudmålingen vil bl.a. afhænge af, i hvor høj grad bestyrelsen har været med til at træffe de beslutninger, som har ført til, at midlerne ikke længere er tilstrækkelige. Hvis bestyrelsen har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det også er omfattet af straffeloven, vil der som udgangspunkt kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt, vil det normalt være passende med en bødestraf.

Efter en konkret vurdering kan det ved strafudmålingen indgå som en formildende omstændighed, hvis bestyrelsen, forinden solvenskapitalkravet for koncernen overskrides, underretter Finanstilsynet om risikoen herfor, og på trods af rimelige forsøg på at rejse ny kapital ikke kan gøre dette. I særlige tilfælde vil et sådant forhold kunne medføre strafbortfald.

Den relevante virksomhed vil i disse tilfælde ikke blive pålagt bødestraf, da det ikke vil være hensigtsmæssigt at pålægge virksomheden en bøde. En ekstra finansiel byrde vil blot forværre økonomien hos en i forvejen nødlidende koncern eller gruppe, hvilket ikke vil være til gavn for forsikringstagerne.

Bestyrelsen vil desuden kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, hvis solvenskapitalkravet ikke opgøres ved anvendelse af standardformlen eller en af Finanstilsynet godkendt intern model for koncernen, jf. § 175 b, stk. 3. Her vil det ligeledes være muligt at straffe den øverste modervirksomhed med bøde.

Strafudmålingen vil blandt andet afhænge af, i hvor høj grad bestyrelsen har været med til at træffe de beslutninger, som har ført til at standardformlen eller en af Finanstilsynet godkendt intern model ikke anvendes til opgørelse af solvenskapitalkravet, jf. § 175 b, stk. 3. Hvis bestyrelsen har handlet forsætligt kan forholdet være omfattet af straffeloven. Hvis forholdet er så alvorligt, at det også er omfattet af straffeloven, vil der som udgangspunkt kunne idømmes fængselsstraf efter nærværende bestemmelse. Hvis forholdet er mindre alvorligt vil det normalt være passende med en bødestraf.

Til nr. 48 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 373, stk. 2, kan overtrædelse af § 175 b, stk. 8, der med dette lovforslag bliver stk. 10, straffes med bøde.

Ifølge det gældende stk. 8 skal den øverste modervirksomhed omfattet af § 175 b, stk. 1, hvert år opgøre solvenskapitalkravet for koncernen pr. 31. december og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Det gælder yderligere, at den øverste modervirksomhed ved ændringer af betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen skal foretage en ny opgørelse og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Som konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye stykker i § 175 b, hvorved det nuværende stk. 8 bliver stk. 10, foreslås det at ændre henvisningen i § 373, stk. 2, fra § 175 b, stk. 8, til § 175 b, stk. 10.

Det bemærkes samtidig, at der med dette lovforslag også foreslås en ændring af § 175 b, stk. 8, der bliver stk. 10, hvorefter stykket finder anvendelse, ikke kun for den øverste modervirksomhed i en koncern, jf. § 175 b, stk. 1, men også for det styrende gruppe 1-forsikringsselskab i tilfælde omfattet af det foreslåede nye § 175 b, stk. 2.

At overtrædelse af § 175 b, stk. 8, der bliver stk. 10, i dag er – og fortsat ønskes – strafpålagt skyldes, at en manglende årlig opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen, jf. § 175 b, stk. 1 og 2, kan påvirke såvel risikostyringen, som Finanstilsynets mulighed for at

føre et effektivt tilsyn med koncernen eller gruppen og dermed muligheden for at sikre varetagelsen af forsikringstagernes interesser.

Med forslaget vil øverste modervirksomhed, jf. § 175 b, stk. 1, eller det styrende gruppe 1-forsikringsselskab, jf. § 175 b, stk. 2, kunne ifalde bødestraf såfremt solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen ikke opgøres årligt, opgørelsen ikke indsendes senest 20 arbejdsdage efter den 31. december eller efter ændringer af betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen eller gruppen.

Til § 2

Til nr. 1 og 2 (§ 19, nr. 27 og 28, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Forslaget indebærer konsekvensrettelser af § 19, nr. 27 og 28, som følge af indsættelsen af en ny § 19, nr. 29, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3.

Til nr. 3 (§ 19, nr. 29, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den forslåede bestemmelse i § 19, nr. 29, er ny.

§ 19 angiver de bestemmelser, som en investeringsforenings vedtægter skal indeholde.

Der foreslås indsat et nyt § 19, nr. 29, der fastsætter, at investeringsforeningers vedtægter skal indeholde bestemmelser om, hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes og aflægges på engelsk.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med [1. del af lovforslagets § 2, nr. 12], der giver generalforsamlingen i en investeringsforening mulighed for med simpelt flertal at træffe beslutning om, at årsrapporten skal udarbejdes og aflægges på engelsk. Ligeledes følger det af [1. del af lovforslagets § 2, nr. 12], at generalforsamlingens beslutning herom skal optages i foreningens vedtægter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til [1. del af lovforslagets § 2, nr. 12].

Som konsekvens heraf foreslås det tilføjet i § 19, at det skal fremgå af investeringsforeningens vedtægter, hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes og aflægges på engelsk

En nystiftet investeringsforening kan allerede i forbindelse med investeringsforeningens stiftelse beslutte, at årsrapporten skal aflægges på engelsk. Dette skal i så fald fremgå af foreningens vedtægter.

Til nr. 4 og 5 (§ 20, stk. 1, nr. 28 og 29, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Forslaget indebærer konsekvensrettelser af § 20, stk. 1, nr. 28 og 29, som følge af indsættelsen af en ny § 20, stk. 1, nr. 30, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 6.

Til nr. 6 (§ 20, stk. 1, nr. 30, i lov om investeringsforeninger mv.)

Den forslåede bestemmelse i § 20, stk. 1, nr. 30, er ny.

§ 20 angiver de bestemmelser, som vedtægterne for et selskab for investering med kapital, der er variabel (SIKAV) skal indeholde.

Der foreslås indsat et nyt § 20, stk. 1, nr. 30, der fastsætter, at vedtægter for en SIKAV skal indeholde bestemmelser om, hvorvidt SIKAV'ens årsrapport skal udarbejdes og aflægges på engelsk.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med [1. del af lovforslagets § 2, nr. 14], der giver generalforsamlingen i en SIKAV mulighed for med simpelt flertal at træffe beslutning om, at årsrapporten skal aflægges på engelsk. Ligeledes følger det af [1. del af lovforslagets § 2, nr. 14], at generalforsamlingens beslutning herom skal optages i SIKAV'ens vedtægter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til [1. del af lovforslagets § 2, nr. 14].

Som konsekvens heraf foreslås det tilføjet i § 20, at det skal fremgå af SIKAV'ens vedtægter, hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes og aflægges på engelsk.

En nystiftet SIKAV kan allerede i forbindelse med SIKAV'ens stiftelse beslutte, at årsrapporten skal aflægges på engelsk. Dette skal i så fald fremgå af SIKAV'ens vedtægter.

Til nr. 7 og 8 (§ 21, nr. 23 og 24, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Forslaget indebærer konsekvensrettelser af § 21, nr. 23 og 24, som følge af indsættelsen af en ny § 21, nr. 25, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 9.

Til nr. 9 (§ 21, nr. 25, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den forslåede bestemmelse i § 21, nr. 25, er ny.

§ 21 angiver de bestemmelser, som skal fremgå af værdipapirfondes fondsbestemmelser.

Der foreslås indsat et nyt § 21, nr. 25, der fastsætter, at fondsbestemmelserne for værdipapirfonde skal indeholde bestemmelser om, hvorvidt årsrapporter for værdipapirfonde skal udarbejdes og aflægges på engelsk.

Værdipapirfonde er, i modsætning til investeringsforeninger og SIKAV'er, ikke selvstændige juridiske enheder. Årsrapporten for en værdipapirfond er en selvstændig del af investeringsforvaltningsselskabets årsrapport, der udarbejdes i henhold til reglerne i bekendtgørelse om finansielle rapporter for danske UCITS. Danske UCITS omfatter investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde.

Såfremt investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse vælger at udarbejde og aflægge årsrapporten for værdipapirfonden på engelsk, bør dette fremgå af værdipapirfondens fondsbestemmelser. Dette svarer til de krav, der indføres med lovforslagets § 1, nr. 3 og 6, for henholdsvis investeringsforeninger og SIKAV'er, hvorefter det skal oplyses i foreningens eller SIKAV'ens vedtægter, hvis årsrapporten skal udarbejdes og aflægges på engelsk.

Som konsekvens heraf foreslås det tilføjet i § 21, at det skal fremgå af værdipapirfondens fondsbestemmelser, hvorvidt årsrapport for værdipapirfonden skal udarbejdes og aflægges på engelsk.

Investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse kan til enhver tid beslutte, at årsrapporten igen skal udarbejdes og aflægges på dansk. En sådan beslutning kræver, at fondsbestemmelserne ændres i henhold til beslutningen.

Udarbejdes og aflægges årsrapporten på engelsk, indebærer dette, at delårsrapporterne ligeledes udarbejdes og aflægges på engelsk.

Til nr. 10 (§ 31, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 31 i lov om investeringsforeninger m.v. omhandler den situation, hvor generalforsamlingen for en investeringsforening indkaldes af Finanstilsynet.

Det følger af § 31, stk. 2, at investeringsforeningens bestyrelse eller investeringsforvaltningsselskabets direktion skal udlevere bl.a. revisionsprotokollen i en sådan situation.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Fremover vil det således kun være investeringsforeninger, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land, der skal føre en revisionsprotokol.

Det foreslås derfor at ændre § 31, stk. 2, så det fremgår, at revisionsprotokollen skal udleveres i de tilfælde, hvor der føres en sådan, og at anden tilsvarende dokumentation skal udleveres i de tilfælde, hvor der ikke føres en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf.

Til nr. 11 (§ 40, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 40 i lov om investeringsforeninger m.v. omhandler den situation, hvor generalforsamlingen for en SIKAV'er indkaldes af Finanstilsynet.

Det følger af § 40, stk. 2, at en SIKAV'ers bestyrelse skal udlevere bl.a. revisionsprotokollen i en sådan situation.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Det foreslås derfor at ændre § 40, stk. 2, så det fremgår, at revisionsprotokollen skal udleveres i de tilfælde, hvor der føres en sådan, og at anden tilsvarende dokumentation skal udleveres i de tilfælde, hvor der ikke føres en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf.

Til nr. 12 og 13 (§ 60, stk. 5, og § 61, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 60, stk. 5, og § 61, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder bestemmelser vedrørende oplysninger og erklæringer, som den eksterne revisor skal afgive i revisionsprotokollatet.

Det følger af § 60, stk. 5, at den eksterne revisor årligt skal gennemgå foreningens retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 60, stk. 1 og 2. Formålet med bestemmelserne i § 60 er at hindre konflikter mellem foreningens interesser og egeninteressen hos en person, der er omfattet af spekulationsforbuddet.

Det følger af § 61, stk. 7, at virksomhedens eksterne revisor skal afgive erklæring om, hvorvidt foreningen ejer værdipapirer udstedt af erhvervsvirksomheder, hvor personer ansat af bestyrelsen, direktører eller andre ledende medarbejdere deltager i driften.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Efter lov nr. 631 af 8. juni 2016 må virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Der henvises til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt punkt i § 60, stk. 5, og § 61, stk. 7, der indebærer, at den erklæring eller de oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis virksomheden ikke fører en revisionsprotokol.

Det foreslås, at den krævede oplysning og de krævede erklæringer fra virksomhedens eksterne revisor fortsat skal være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Forslaget vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Lovforslagets § 1, nr. 22, indebærer, at de virksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende den anden tilsvarende dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder, til Finanstilsynet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 14 (§ 93, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 93, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at danske UCITS skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det følger af § 93, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter § 93, stk. 1.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringsselskaber, kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.4.2 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15 (§ 98, stk. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 98, stk. 9, i lov om investeringsforeninger m.v., at bestyrelsen ikke kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven.

Bestemmelsen foreslås præciseret som følge af, at der med lov nr. 631 af 8. juni 2016 ændres i habilitetsreglerne i revisorloven, ligesom der i Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen) fastsættes særlige regler. Der gælder dermed yderligere regler for virksomheder af interesse for offentligheden i forhold til virksomheder, der ikke er af interesse for offentligheden.

Det foreslås at ændre § 98, stk. 9, i lov om investeringsforeninger m.v., så det fremgår, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne ikke må påtage sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem i revisorloven og forordningen, der gælder for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Til § 3

Til nr. 1-3 (§ 12 a, stk. 2, § 12 b, stk. 5, og § 12 d, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 12 a, stk. 2, § 12 b, stk. 5 og 12 d, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder bestemmelser vedrørende oplysninger og erklæringer, som den eksterne revisor skal afgive i revisionsprotokollatet.

Det følger af § 12 a, stk. 2, at virksomhedens eksterne revisor skal afgive erklæring om, hvorvidt eksponeringer mod bestyrelsesmedlemmer og direktører er bevilget i henhold til virksomhedens sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Formålet med kravene i § 12 a er at sikre, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke udnytter deres stilling eller hverv til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå.

Det følger af § 12 b, stk. 5, at den eksterne revisor årligt i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal gennemgå retningslinjer for kontrol med overholdelse af spekulationsforbuddet i § 12 b, stk. 1 og 2. Formålet med bestemmelserne i § 12 b er at hindre konflikter mellem virksomhedens interesser og egeninteressen hos en person, der er omfattet af spekulationsforbuddet.

Det følger af § 12 d, stk. 6, at i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal virksomhedens eksterne revisor afgive erklæring om, hvorvidt selskabet har engagementer mod erhvervsvirksomheder, hvor personer der er ansat af bestyrelsen, direktører eller andre ledende medarbejdere deltager i driften.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Efter den ændrede revisorlov må virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Der henvises til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt punkt i § 12 a, stk. 2, § 12 b, stk. 5, og § 12 d, stk. 6, der indebærer, at den erklæring eller de oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis virksomheden ikke fører en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Det foreslås, at den krævede oplysning og de krævede erklæringer fra virksomhedens eksterne revisor fortsat skal være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Forslaget vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Lovforslagets § 1, nr. 22, indebærer, at de virksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende den anden tilsvarende dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder, til Finanstilsynet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4 (§ 14, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det følger af § 14, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at selskaber omfattet af § 7, stk. 1, skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Erhvervsstyrelsen.

Det følger af § 14, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen efter § 14, stk. 1.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringsselskaber kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 27 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 27 a i lov om værdipapirhandel m.v. angiver krav til offentliggørelsen af de oplysninger, som en udsteder af omsættelige værdipapirer er forpligtet til at offentliggøre. Det følger af bestemmelsen, at en udsteder af omsættelige værdipapirer ved offentliggørelse af oplysninger i henhold til kapitel 7 i værdipapirhandelsloven skal sikre, at offentliggørelsen sker på en sådan måde, at oplysningerne hurtigt bliver tilgængelige i hele Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Bestemmelsen gennemfører artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/109 af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (gennemsigtighedsdirektivet).

Det fremgår af § 27 a, stk. 2, at udstedere af omsættelige værdipapirer samtidig med offentliggørelsen skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Bestemmelsen gennemfører artikel 21 i gennemsigtighedsdirektivet.

Med lov nr. 632 af 8. juni 2016 ophævedes bestemmelsen om udsteders løbende oplysningsforpligtelse i § 27 i lov om værdipapirhandel m.v., da forpligtelsen i stedet følger af artikel 17, stk. 1 og 7, i markedsmisbrugsforordningen, som finder direkte anvendelse. § 27 i lov om værdipapirhandel m.v. blev ophævet den 3. juli 2016, da markedsmisbrugsforordningen trådte i kraft. § 27 i lov om værdipapirhandel m.v. var en del af lovens kapitel 7, og indtil denne ophævelse var offentliggørelse af oplysninger i medfør af § 27 således omfattet af kravet til offentliggørelse i § 27 a, stk. 1, og kravet til indsendelse i § 27 a, stk. 2.

Som konsekvens af ophævelsen foreslås § 27 a, stk. 1, ændret, så bestemmelsen fremover igen omfatter oplysninger offentliggjort i henhold til kapitel 7 i lov om værdipapirhandel m.v. og oplysninger offentliggjort i henhold til artikel 17, stk. 1 og 7, i markedsmisbrugsforordningen.

gen. Som følge heraf vil oplysninger offentliggjort i henhold til artikel 17, stk. 1 og 7, i markedsmissbrugsforordningen igen skulle indsendes til Finanstilsynet, jf. § 27 a, stk. 2.

Forslaget ændrer ikke på, hvilke oplysninger, en udsteder af omsættelige værdipapirer skal offentliggøre eller indsende, men sikrer, at der fortsat sker offentliggørelse og indsendelse af oplysninger i overensstemmelse med § 27 a, stk. 1 og 2, af de oplysninger, som hidtil skulle offentliggøres i medfør af § 27 i lov om værdipapirhandel m.v., og som nu offentliggøres i medfør af artikel 17, stk. 1 og 7, i markedsmissbrugsforordningen.

Forslaget er således alene en følge af, at der ikke i forbindelse med ophævelsen af § 27 i lov om værdipapirhandel m.v. blev foretaget de nødvendige konsekvensændringer af § 27 a, stk. 1.

Med dette forslag sikres gennemførelsen af artikel 21 i gennemsigtighedsdirektivet.

Til nr. 6 (§ 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 83, stk. 1, angiver forordninger og regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Efter § 32, stk. 3, i revisorloven, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herafter forordningen).

Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 1, at ansvaret vedrørende dette tilsyn skal deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, så Finanstilsynet har ansvaret for dette tilsyn i forhold til de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det følger af § 1 a, stk. 1, nr. 3, i revisorloven, at børsnoterede virksomheder, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringselskaber er virksomheder af interesse for offentligheden. Det er således i forhold til de af disse virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, at Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af den foreslåede § 32, stk. 6, i revisorloven. Finanstilsynet er i forhold til disse virksomheder ansvarlig for at udøve det tilsyn, som er beskrevet i § 32, stk. 3, nr. 1, i revisorloven.

Det foreslås, at det tilføjes § 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og forordningen, for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Til nr. 7 (§ 87, stk. 10 og 11, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. regulerer Finanstilsynets generelle pligt til at påse overholdelsen af lov om værdipapirhandel m.v. samt en række forordninger.

§ 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. regulerer Finanstilsynets kontrol med finansiell information i års- og delårsrapporter fra udstedere af værdipapirer. Det følger af § 83, stk. 2, 4. pkt., at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke 10 og et nyt stykke 11 i lov om værdipapirhandel m.v., der giver Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen adgang til at udøve de i § 87, stk. 5, 6 og 8, nævnte beføjelser, herunder at foretage tilsyns- og kontrolbesøg uden retskendelse, i forbindelse med tilsynet med de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler.

Baggrunden for de foreslåede ændringer er gældende EU-regulering, der fastslår, at den nationale kompetente myndighed skal have adgang til at foretage kontrolbesøg hos alle fysiske og juridiske personer, herunder eksempelvis alle udstedere af værdipapirer og ikke kun udstedere af værdipapirer, der samtidig er finansielle virksomheder. Fremadrettet skal Finanstilsynet også kunne foretage tilsyns- og kontrolbesøg uden retskendelser hos andre fysiske og juridiske personer, der ikke er under Finanstilsynets tilsyn, men som har pligter efter de regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.9.

Det foreslås i § 87, stk. 10, at Finanstilsynet kan udøve de i § 87, stk. 5, 6 og 8, nævnte beføjelser over for fysiske og juridiske personer, som har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 83, stk. 1-3, men som ikke er omfattet af stk. 5 og 9.

Bestemmelsen gennemfører artikel 23, stk. 2, litra d, i markedsmisbrugsforordningen, artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigtighedsdirektivet og nr. 1, pkt. 33, litra c, i ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse i forhold til kontrollen af de fysiske og juridiske personer, som ikke allerede er omfattet af § 87, stk. 5 eller 9, i lov om værdipapirhandel m.v.

De juridiske personer, der er omfattet af denne bestemmelse, er eksempelvis de udstedere af værdipapirer, der er omfattet af markedsmisbrugsforordningen og gennemsigtighedsdirektivet. Disse virksomheder er ikke omfattet af § 87, stk. 5 eller 9.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det første, at Finanstilsynet vil kunne aflægge kontrolbesøg som anført i § 87, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. hos de fysiske og juridiske

personer, som er omfattet af de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler. Kontrolbesøget kan foretages i forbindelse med Finanstilsynets kontrol med overholdelsen af de nævnte regler.

Kontrolbesøget kan aflægges mod behørig legitimation og uden retskendelse på forretningsstedet for de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler.

Med forretningssted forstås både hovedsæde, filialer og andre steder. Det kan være arkiver, hvor virksomheden opbevarer data m.v. Adgangen gælder også til virksomhedens IT-systemer m.v. Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til virksomheden og således ikke til private boliger. I tilfælde hvor en virksomhed er af så lille størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i medfør af denne bestemmelse.

Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse anvendes ved undersøgelse af, om fysiske eller juridiske personer overholder de regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af. Eksempelvis vil Finanstilsynet kunne foretage et kontrolbesøg hos fysiske eller juridiske personer, der er forpligtiget til at lave insiderlister for at tjekke, om listerne rent faktisk føres. Et andet eksempel er hos en udsteder af værdipapirer, for at undersøge om oplysningerne i et prospekt er korrekte.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det andet, at Finanstilsynet kan aflægge kontrolbesøg som anført i § 87, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v. hos leverandører og underleverandører til de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler, med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Kontrolbesøget kan aflægges med behørig legitimation og uden retskendelse hos leverandører og underleverandører til de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler.

Kontrolbesøg skal ske i overensstemmelse med reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. På baggrund af Finanstilsynets nuværende praksis for finansielle virksomheder vil kontrolbesøg almindeligvis blive afholdt på grundlag af varsel og indkaldelse, men vil undtagelsesvist også kunne finde sted med kort varsel eller uvarslet, hvis virksomhedens forhold eller markedsforholdene tilsiger det. Når Finanstilsynet skønner det nødvendigt at få adgang til en virksomhed uden retskendelse, skal dette ske i overensstemmelse med retssikkerhedslovens regler, herunder ved iagttagelse af selvinkrimineringsforbuddet.

Tilrettelæggelsen af kontrolbesøg vil ske ud fra en risikobaseret tilgang. Heri ligger, at Finanstilsynet har fokus på de større eller risikofyldte virksomheder, hvor risikoen for overtræ-

dels eller konsekvenserne heraf er størst. I øvrigt forventes tilsynet tilpasset niveauet i de øvrige medlemsstater.

Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomhed, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse for at anvende den foreslåede bestemmelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger. Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin virksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give tilsynet de nødvendige oplysninger eller modvirker et tilsyns- og kontrolbesøg. Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en virksomhed undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med et tilsyns- og kontrolbesøg. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skrider til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det tredje, at Finanstilsynet får mulighed for at indhente oplysninger til brug for de i § 84 a, stk. 6, nr. 17 og 24, nævnte myndigheder, når der foretages tilsyns- og kontrolbesøg. Finanstilsynet kan eksempelvis indhente oplysninger til brug for udenlandske myndigheder eller ESMA, når disse myndigheder anmoder herom.

Det foreslås i § 87, *stk. 11*, at Erhvervsstyrelsen kan udøve de i § 87, stk. 5, 6 og 8, nævnte beføjelser i forbindelse med kontrol efter § 83, stk. 2.

Bestemmelsen gennemfører artikel 23, stk. 2, litra d, i markedsmisbrugsforordningen, artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigtighedsdirektivet og nr. 1, pkt. 33, litra c, i ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse i forhold til kontrollen med udstedere af værdipapirer med hjemsted i Danmark, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v. (herefter udstedere af værdipapirer), som er omfattet af kontrollen efter § 83, stk. 2. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det første, at Erhvervsstyrelsen vil kunne aflægge kontrolbesøg som anført i § 87, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. hos de udstedere af værdipapirer, som er omfattet af regnskabskontrollen efter § 83, stk. 2. Kontrolbesøget kan foretages i forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol med overholdelsen af de nævnte regler.

Kontrolbesøget kan aflægges mod behørig legitimation og uden retskendelse på forretningsstedet for de udstedere af værdipapirer, som er omfattet af kontrollen efter § 83, stk. 2.

Med forretningssted forstås både de udstedere af værdipapirers hovedsæde, filialer og andre steder. Det kan være arkiver, hvor virksomheden opbevarer data m.v. Adgangen gælder også til virksomhedens IT-systemer m.v. Erhvervsstyrelsen har som udgangspunkt udelukkende adgang til virksomheden og således ikke til private boliger. I tilfælde hvor en virksomhed er af så lille størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen dog adgang hertil i medfør af denne bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det andet, at Erhvervsstyrelsen kan aflægge kontrolbesøg som anført i § 87, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v. hos leverandører og underleverandører til de udstedere af værdipapirer, som er omfattet af de i § 83, stk. 2, nævnte regler, med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Kontrolbesøg skal ske i overensstemmelse med reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. På baggrund af Finanstilsynets nuværende praksis for finansielle virksomheder vil Erhvervsstyrelsens kontrolbesøg blive afholdt på grundlag af varsel og indkaldelse, men vil undtagelsesvist også kunne finde sted med kort varsel eller uvarslet, hvis virksomhedens forhold eller markedsforholdene tilsiger det. Når Erhvervsstyrelsen skønner det nødvendigt at få adgang til en virksomhed uden retskendelse, skal dette ske i overensstemmelse med retssikkerhedslovens regler, herunder ved iagttagelse af selvinkrimineringsforbuddet.

Tilrettelæggelsen af kontrolbesøg vil ske ud fra en risikobaseret tilgang. Heri ligger, at Erhvervsstyrelsen har fokus på de større eller risikofyldte virksomheder, hvor risikoen for overtrædelser eller konsekvenserne heraf er størst. I øvrigt forventes kontrollen tilpasset niveauet i de øvrige medlemsstater.

Erhvervsstyrelsen må kun skaffe sig adgang til en virksomhed, hvis det er nødvendigt for, at Erhvervsstyrelsen kan udøve sin kontrol. Det er en betingelse for at anvende den foreslåede bestemmelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger.

Erhvervsstyrelsen har behov for at kunne udøve sin virksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give styrelsen de nødvendige oplysninger eller modvirker et tilsyns- og kontrolbesøg. Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en virksomhed undtagelsesvist nægter Erhvervsstyrelsen adgang til virksomheden i forbindelse med et tilsyns- og kontrolbesøg. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Erhvervsstyrelsen skridter til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det tredje, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at indhente oplysninger til brug for de i § 84 a, stk. 6, nr. 17 og 24, nævnte myndigheder, når der foretages tilsyns- og kontrolbesøg. Erhvervsstyrelsen kan eksempelvis indhente oplysninger til brug for udenlandske myndigheder eller ESMA, når disse myndigheder anmoder herom.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 44 d, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det følger af § 44 d, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at firmapensionskasser skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det følger af § 44 d, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter § 44 d, stk. 1.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringsselskaber, kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.4.1 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget inde-

bærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 32, stk. 6, i revisorloven)

Efter § 32, stk. 3, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen).

Det foreslås, at ansvaret vedrørende dette tilsyn deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, så Finanstilsynet har ansvaret for dette tilsyn i forhold til de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det foreslås således at indsætte et nyt stk. 6 i § 32 i revisorloven, som foreskriver, at Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i forhold til det tilsyn, som efter § 32, stk. 3, nr. 1, føres med virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det følger af § 1 a, stk. 1, nr. 3, i revisorloven, at børsnoterede virksomheder, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber er virksomheder af interesse for offentligheden. Det er således i forhold til de af disse virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, at Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af den foreslåede § 32, stk. 6, i revisorloven. Finanstilsynet er i forhold til disse virksomheder ansvarlig for at udøve det tilsyn, som er beskrevet i § 32, stk. 3, nr. 1, i revisorloven.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet i forbindelse med dette tilsyn kan udøve de beføjelser, der er beskrevet i § 32, stk. 4, i revisorloven.

Efter § 32, stk. 4, i revisorloven kan Erhvervsstyrelsen til brug for udøvelsen af tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og forordningen, indhente nødvendige oplysninger hos virksomheder af interesse for offentligheden.

Efter artikel 32 i Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv) skal der udpeges en kompetent myndighed til varetagelsen af de forpligtelser, der følger af direktivet, herunder tilsynet med at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller

revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og forordningen. Den kompetente myndigheds rolle kan i henhold til direktivet deles mellem flere myndigheder.

Til nr. 2 (§ 44 a, stk. 3, 1. pkt., i revisorloven)

Det følger af § 44 a i revisorloven, at Revisornævnet behandler klager vedrørende tilsidesættelse af forpligtelser efter revisorloven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen). Herudover behandler Revisornævnet klager vedrørende tilsidesættelse af pligter, der påhviler virksomheder af offentlig interesse eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg.

Det følger af § 44 a, stk. 3, at klager til Revisornævnet kan indbringes af Erhvervsstyrelsen eller af den, der har en retlig interesse i det forhold, som klagen angår.

Efter § 32, stk. 3, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og forordningen.

Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 1, at ansvaret vedrørende dette tilsyn skal deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, så Finanstilsynet har ansvaret for dette tilsyn i forhold til de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det foreslås, at Finanstilsynet, når det træder i Erhvervsstyrelsens sted, også skal kunne indbringe sager for Revisornævnet om tilsidesættelse af pligter, der påhviler virksomheder af offentlig interesse eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg.

Til nr. 3 (§ 51, stk. 2, i revisorloven)

§ 51 vedrører generelt klageadgangen for afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen og fastslår i stk. 1, at styrelsens afgørelser efter revisorloven og revisorforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden) kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

I stk. 2 bestemmes det, at en række afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen dog ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Tilsvarende bestemmes det i stk. 3, at afgørelser truffet af Revisorrådet og Revisornævnet ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 50 a blev sammen med §§ 50 b-d indsat i revisorloven ved lov nr. 1231 af 18. december 2012, der havde til formål at fremme digitaliseringen i kommunikationen mellem det offentlige og virksomheder og borgere. På tværs af en række love blev der indsat bestemmelser til fremme heraf. I medfør af § 50 a kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om, at skriftlig kom-

munikation til og fra styrelsen om forhold omfattet af revisorloven eller af regler udstedt i medfør af revisorloven, skal foregå digitalt.

§ 51, stk. 2, er senest affattet ved lov nr. 631 af 8. juni 2016, hvor det nu foreslåede 2. pkt. ved en fejl udgik af bestemmelsen.

Det foreslåede 2. pkt. medfører, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 50 a, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Til § 6

Det følger af § 2 i lov om VækstFonden, at VækstFondens formål bl.a. tilgodeses gennem medfinansiering af udviklingsselskaber. Det fremgår ikke af lov om VækstFonden med tilhørende bekendtgørelser, at investeringer i udviklingsselskaber er betinget af, at de pågældende udviklingsselskaber har hjemsted i Danmark. Det fremgår imidlertid heller ikke specifikt, at der kan investeres i udenlandske udviklingsselskaber.

Med lovforslaget tydeliggøres VækstFondens hjemmel til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der bl.a. forventes at investere i danske virksomheder. VækstFonden skal i sine investeringer i udenlandske udviklingsselskaber lægge vægt på, at udviklingsselskaberne har konkret fokus på investeringer i danske virksomheder.

Til § 7

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Til § 8

Det foreslåede § 8 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke finder anvendelse på Færøerne og i Grønland.

Med *stk. 2* foreslås det, at §§ 1-4 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 1-5 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.